ANUL 1. No. 46.

6 pagini 3 lei

Joi 15 Aprilie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ŞI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: [DR]AGOŞ PROTOPOPESCU, [TO]MA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE:

Comune urbane		Comune rurale	
1 an	Lei 700	1 an	Lei 50^{0}
6 luni	„ 350	6 luni	„ 25^{0}
3 luni	„ 175	3 luni	„ 12^{5}

Ad majorem gloriam... — Patriarhul —

[C]ea mai mare cinste, Bisericei româneşti se cuvine. Cea mai adâncă [...]raţie şi acea încredere reconfortantă de nu ştiu ce cald optimism pe [...] Biserica noastră a ştiut s'o ridice la toate răspântiile spirituale din [...]ta acestui neam obidit. Am acum în faţă toate mărturisirile de cre[...]ă, de credinţă naţională, pe care le-au făcut cu prilejul sărbătoririi [...] A. C. Cuza cei mai inspiraţi reprezentanţi ai duhului creştin pe acest [pă]mânt românesc — şi în ceasul ăsta, când mă plec mai atent peste inflă[...]atul izvor de lumină şi vreau să strâng la un loc atâtea buchete de [...]d asvârlite de sus pe altarele Ţării, îmi dau seama că un singur arti[col] de ziar ar fi incapabil să le cuprindă.

Va trebui să stăruim mai mult, să analizăm îndelung...

Patriarhul are un chip înalt de mag şi profet. Glasul lui puţin aspru [...]ur, — dar blând cu toate astea, atâta de blând şi cald... — răscolind [...]ă vechi subterane ale istoriei, proectează pe toată ziua de azi o [...]ină misterioasă de cer. Atâta simplicitate se îmbracă bine în haina [...] Dumnezeu — care nu ştiu dacă va fi avut vreodată printre păcatele [...]ei şi ale oamenilor un mai desăvârşit slujitor...

L'am ascultat deunăzi la Ateneu cu o emoţionată atenţie. Se rostogo[le]a domol în glasul lui accentele crude ale unor dureri pe care le ştim [...]inime, şi subt barba albă a bătrânului înţelept gestul majestuos de [...]erdotal tăia drumuri imense în veacul românesc de azi. Prin ziua [...]tisită de agitaţia măruntă şi fără sens a individului atât de gălăgios [...] vremurile astea, Patriarhul ridicase totul la înălţimi austere de gând [...]tind să dea un sens colectiv existenţelor noastre, să dea o semnifica[ţie] istorică fiecărui minut actual. Ţinându-şi foile cu o mână care nu [...]nura, Sanctitatea sa citea desigur fraze smulse dintr'o evanghelie a [dest]inului naţional — iar şirurile clare pe care Inalt prea Sfinţitul le de[...]a peste această mulţime supusă, păreau menite anume să ridice vieaţa [...]ă la o sacră m[illegible] [...]ncă altă lumină peste toate dibul[...] noastre.

Istoria trecea vie, cu [illegible] ei viforoase, prin acest glas aproape [...]uit şi curat. Patriarchul se ridica alb în furtuni.

El vedea mai întâi Biserici care nu-şi mai găsesc credincioşii, Bise[rici] triste, cu candele stinse — cu un Dumnezeu părăsit... Patriarchul nu [fac]e desigur nicio politică şi cu totul altele sunt rosturile lui pe pământ. [...]r tocmai de aceea el nu s'ar fi putut sustrage unor chinuitoare intre[bă]ri! Dece aceste Altare părăsite, atunci, — dece nu se mai văd astăzi [cred]incioşi în atâtea Biserici goale?...

[G]lasul Patriarchului se ridică acum puţin oprimat: răspunsul e greu [de] auzit — e încă şi mai greu de rostit... Adevărul totuş îşi cere cuvânt [...] o teribilă mustrare, ca un cuţit drept în inimă, ca un fior care ne va [cutre]ibate pe toţi în acelaş minut:

«In capitala Ţării care trebue să fie şi rămâe sufletul românismului, [pes]te 50 Biserici sunt ameninţate a rămâne fără credincioşi, FIINDCA [TOT] CE S'A VANDUT DIN LOCURILE CENTRALE A INTRAT IN [MÂ]INI STRAINE, ROMANII S'AU RETRAS LA PERIFERII».

Cine a rostit aceste cuvinte? Cine strigă astăzi această alarmă care [...]mbă, cu desperarea ei, o sumbră tragedie peste capetele Românilor, [pe]ste păcătoasele noastre vieţi!

A, liniştiţi-vă domnilor, domnilor gazetari democraţi şi lăsaţi-vă con[şti]ele voastre să se odihnească cel puţin acum când nu mai e vorba de [nic]iunul din acei «huligani» pe cari v'aţi obicinuit să-i jupuiţi pe rotativele [voa]stre...

Sau, dacă vreţi, fiindcă nicio pudoare nu v'a tentat vreodată, daţi-l [îna]inte: dar «huliganul» acesta, trebue totuş să ştiţi... e chiar Patriarhul [R]omâniei!

Da, da!, Patriarhul însuş ne spune că Românii SUNT ASTAZI EX[P]ROPRIAŢI într'o ţară în care au renunţat să mai fie stăpâni — că noi [...]i ne-am «RETRAS LA PERIFERIE» în faţa unor alte năvăliri bar[ba]re pe care le-am permis în inima ţării! Patriarhul ne arată astăzi cu [de]getul ca o severă admonestare, toată omida care s'a întins peste pădu[ri]le Bucovinei — şi cancerul străin, pretutindeni activ, dar pe care nu [l-]am văzut!

Şi tot Patriarhul a avut acest ultim cuvânt: cuzismul, cuzismul, — [...] acel de ori repetat. Citiţi-l discursul, domnilor democraţi, şi dacă vreţi [în]juraţi-l... Va fi cu atât mai bine!

Discursul a fost ascultat totuş cu o infinită tremurare de suflet, cu o [...]ră devoţiune. Inalt prea Sfinţitul s'a aşezat apoi în jilţul său de unde [a] binecuvântat pe drept credincioşi. Ad majorem gloriam... Şi din inimile [...]ute, sugrumate de emoţie, am auzit un imn patetic care s'a ridicat ca [...] ducă într'adevăr spre cea mai înaltă, spre cea mai dreaptă glorie pe [ac]est sfânt profet al Patriei şi al credinţei...

TOMA VLĂDESCU

Mormântul lui Matei Basarab Arnota

Cu noi este Dumnezeu...

Trăim zile grele, pline de înfrângeri, de umilinţe, de îndoeli. Din atâtea părţi de unde s'ar cădea să vie îmbărbătare şi îndemn în cele bune, vin doar lovituri.

Se cuvine deci cu atât mai vârtos să însemnăm cu grijă tot ce ne poate întări în lupta pentru domnia Românismului. Şi între toate cel mai însemnat fapt este sprijinul, încurajarea şi binecuvântarea pe care întreaga biserică ortodoxă o dă mişcării naţionale.

Patriarhul, Mitropoliţii şi Episcopii Ţării sunt astăzi în fruntea tuturor marilor manifestări naţionaliste, fără să se întrebe dacă sunt astfel sau nu pe placul vremelnicilor stăpânitori. Ei simt că acolo e locul lor, că *aceasta* e datoria lor. Ei dovedesc astfel ce mare noroc e că România are o biserică într'adevăr naţională. Pe când în alte ţări mişcarea naţională este silită să intre în conflict cu bisericele cu tendinţe internaţionale sau super naţionale, la noi biserica ortodoxă este atât de temeinic amestecată cu însăşi firea poporului românesc încât, departe de a sta în calea realizărilor naţionaliste, ea le sprijină şi le binecuvântează.

Şi cine cere binecuvântarea bisericei izbândeşte căci «tot ce ea leagă, legat va fi şi în ceruri şi tot ce ea desleagă, deslegat va fi şi în ceruri».

Dacă Dumnezeu e cu noi, cine poate izbândi împotriva noastră?

MANOIL GRIGOREANU

Berbecii la Roma...

Jidănaşii oploşiţi pe la agenţia telegrafică «RADOR», când vor să se amuze pe socoteala proştilor, difuzează scurte dări de seamă asupra vizitelor pe cari le fac politicianii noştri la Roma, reproducând chiar câte ceva din declaraţiile lor.

Acum câteva zile sorţii au căzut pe bietul domnu MIRCEA DJUVARA, vechea noastră simpatie şi — natural — FOST ministru. Ca orice băltăreţ ce se respectă, d-sa s'a socotit obligat să dea o raită prin peninsula italică, spre a căpăta o uşoară tentă de latinism. Acolo s'a entuziasmat în faţa măreţelor realizări fasciste, iar hurtigul de aci, în respectarea consemnului masonic s'a simţit obligat să-i reproducă exclamaţiile admirative în rezumat.

N'am de cât să închid ochii aci, în secularа urbe a păstorului Bucur, spre a vedea şi mai ales spre a auzi monologul rostit de d. Djuvara în de două ori milenara ctitorie a păstorului Romulus *«il figlio della lupa»*. Văd splendida frizură de berbec genial a pelerinului de provenienţă epirotă, disting cuvintele sale monotone intonate mai mult pe nas, după maniera ţârcovnicilor şi mă simt covârşit de o imensă milă.

Pentru că şi d. DJUVARA, ca şi toţi semenii d-sale întru masonerie şi comode nărăvuri democratice, atunci când se află fie la Roma fie — mai rar — la Berlin, se simt cuprinşi de fierbinţeală în faţa transfigurării naţionaliste a popoarelor respective; nu mai contenesc cu laudele la adresa entuziasmului, a ordinei, a disciplinei şi a creaţiunilor fasciste sau naţional-socialiste, dar cum se reîntorc în ţară se re-cufundă în mocirla neo-fanariotică cu voluptatea brutală a bivolului scăpat de la plug. Ceea ce înseamnă că oamenii aceştia nu simt cu adevărat esenţialul dramatic şi dinamic al marilor revoluţii spirituale cari au dat lumii un nou suflet şi o nouă înfăţişare; nu înţeleg aceste semne inedite din cartea fără de întoarcere a Destinului: nu pătrund cu intuiţia lor schioapă şi impotentă până la izvorul de viaţă nouă ţâşnit din piatra aspră a acestui început de veac. Ci înţocmai ca nişte ţârci savante, ei silabisesc o lecţie învăţată pe de rost, fără să le treacă vreodată prin inimă dorinţa de a străbate prin păienjenişul cuvintelor, către fluviul tumultos al realităţilor vii.

Iar când se întorc înapoi, ceteşti cu uşurinţă în ochii lor inocenţi de ovine îmbătrânite, satisfacţia de a nu fi siliţi să trăiască în climatul acela aspru, înviorător, sălbatic, prielnic numai cerbilor. Sunt minunate creaţiunile fasciste — spun ei — entuziasmul, spiritul eroic şi toate splendidele elanuri creatoare şi războinice ale omului renăscut. Dar să rămâie la ei acolo, în Italia şi în Germania. Noi aci să fim mai practici şi să ne continuăm micile noastre intrigării, marile şi scabroasele noastre afaceri cu ovreii, lichelismele şi traficurile ignobile de conştiinţă. Fiindcă oaea băltăreaţă nu se aseamănă nici la gusturi şi aptitudini după cum nu se potriveşte nici la înfăţişare cu cerbul sălbatic al munţilor.

Totuşi am fi nedrepţi dacă n'am recunoaşte nici un merit şi nici o utilitate acestor rare pelerinagii pe la Roma sau pe la Berlin. Fiindcă numai în felul acesta berbecii epiroţi şi oile dâmboviţene ajung ca să-şi dea seama din adânc că vremea lor a trecut în chip iremediabil, că ovreii nu mai au nici o putere şi nici o trecere pe nicăeri, că istoria nu mai curge pe alvia Senei şi că mâine vor trebui să se acomodeze cu pasul mândru al cerbilor, cari aci, în străvechii codri ai Daciei se bucură de un climat mai prielnic de cât acela din Italia pietroasă sau din Germania înegurată şi ploioasă.

NICOLAE BOGDAN

Neam fără noroc

Ardealul, în marşul lui fulgerat spre jertfă şi spre izbăviri, s'a sprijinit totdeauna pe umeri moţeşti. Acolo, în Ţara Moţilor, Ardealul s'a regăsit, frământat şi chinuit, lovit şi răstignit, sbuciumat şi înălţat spre soare, drept ca furtuna şi niciodată biruit, aşa după cum arată scripturile vijeliilor moţeşti.

Pentrucă ei, Moţii, n'au fost absenţi niciodată, — când s'au strigat chemările mari prin codrii istoriei, — din tranşeele ceasurilor de răscoală.

Dania lor a fost cea mai de preţ pentru cântarul împlinirilor din veacuri. Danie de suliţari şi lăncieri, dar de flintă şi spadă şi, peste tot, ofertă de sânge.

In schimb n'au cerut decât atât cât, spus în graiul lor înseamnează: păduri, păşuni şi băişaguri.

Ab antiquo toate ale lor, au fost stăpânite, rând pe rând, de toţi străinii aduşi de vânturi pe plaiul moţesc.

Dar când a venit Unirea, sufletul moţesc s'a botezat în apa vie a nădejdilor împlinite.

Le bătea la uşă deslegarea marilor dureri şi li se aducea în dar semn de dreptate.

«Tot ce ne-au răpit Regii Ungariei şi stăpânii străini ai Ardealului: Păşuni, păduri şi băişaguri: ni le va da toate România şi Regele ei nebiruit! Ne vor da cu două mâini, tot ce a cerut Horea şi Iancu».

Aşa grăia chemarea de foc trimisă de Amos Frâncu în Ţara Moţilor în 28 Octombrie 1918, pentru netezirea în arme a drumului pe care tropotiau oştile Regelui Ferdinand.

Şi Moţii au răspuns, cu mic cu mare.

Bătuţi, împuşcaţi şi arşi pe rug, Moţii nu s'au oprit din drumul lor până când nu s'a făcut România Mare.

Dar iată, în ţara visurilor împletite epopeic din vieţi de tribuni şi profeţi blestemul nu-şi rupe firul şi toarnă plumb fierbinte în inima Moţului sărman. Grindina nedreptăţilor răpăie pe toate cărările. Moţii se sting, seceraţi de sifilis şi de tuberculoză, ca nişte fantome alungate de moravurile unor vremuri vitrege.

In viaţa lor răsare, uriaş cât un munte de nedreptăţi, Moriţ Tischler, vlăstarul unui negustor de vechituri, originar din Colomea Galiţiei — agent de asigurare înainte de România Mare, atotputernic rege al munţilor după ce s'a făurit această Românie Mare.

Tischler Mor benchetuia la masa tuturor partidelor iar Moţii băteau mereu la toate uşile închise.

Arginţii se rostogolesc deavalma. Se vând vieţi moţeşti. Se licitează destinul celei mai destoinice mlădiţe a sufletului ardelenesc. Se ivesc vânzătorii, apar trădătorii, şampania pecetlueşte crima, vorbesc Nicolaeştii şi Golgoţenii şi Popescu Pera. Tranzacţiile se leagă în tolul banchetelor, în dans de milioane şi peste cuvinte regale.

Drama Moţilor se desfăşoară, sguduitor, de mare, cât o tragedie antică. Nu se aud vaietele din munţi.

In satele umile, traiul Moţilor devine preistoric, se mâncă atavă cu lapte de capră. La toate icoanele Preacuratei se sting candele şi se face noapte, adâncă, tot mai adâncă. In marş siberian, trec blestemaţii munţilor cusuţi în aur, bătuţi de crivăţul aşteptărilor, al vânzărilor şi al răstignirilor.

Vremurile alungate se 'ntorc în cuibul lor de jelanii şi sbucium, până la fluerul lui Iancu.

Un fulger despică negura. Feciorul popii din Vişag, căpitanul Emil Şiancu, îşi trânteşte desaga răbdărilor în vuetul dramei din Palatul Justiţiei, la Bucureşti, acum vreo patru ani. Se părea că semnalul este menit să deschidă ochii celor chemaţi şi să desfunde urechile vătuite. Impresia momentului a fost luată în vârtejul inerţiei pecetluită în blestem şi jale. Nu se putea schimba nimic. Nu s'a urnit nimeni depe poziţii şi cartea nedreptăţilor a rămas deschisă. Amos Frâncu, stejarul acela biruitor în furtunile străine, în ţara lui s'a frânt.

S'a dus, lăsând un testament impresionant tuturor feciorilor crescuţi în dogma lui: «Mintea rece şi inima caldă, nepoţi. Să nu se răscoale Moţii! Decât să piară ţara, mai bine să moară toţi Moţii!

E un cuvânt pe care bătrânul l-a trimis unei uriaşe întruniri moţeşti la Huedin. 15000 de Moţi au răspuns într'un glas, sfinţind comanda tribunului: Aşa-i!

Parcă s'ar fi afundat voluntar, deodată, în cincisprezece mii de morminte, pentru viaţa de peste ei a Patriei.

Icoane unice, a căror împrospătare am socotit-o necesară, azi, când se judecă definitiv, în faţa Inaltei Curţi de Casaţie, destinul Moţilor.

Se aud undeva bătăi clare. Bate în toate, pieptурile suferinţelor ardeleneşti, cald şi impresionant ca o rugă, inimă de moţ.

Inimă de neam fără noroc.

Nimeni, credem, n'ar vrea să numere, mâine—poimâine, unamiesoută sutepatruzecişişisicinci de bătăi...

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Prietenul nostru, Emile Buré

de VIRGIL RADULESCU

Este încă proaspătă, în amintirea noastră, vizita cu care, domnul Emile Buré, directorul ziarului francez «L'Ordre», ne-a cinstit nu de mult timp.

Şi iarăşi, nu putem uita chiar atât de repede, toate elogiile aproape scandaloase, cu cari a fost înconjurat acest domn, pe tot timpul şederii lui pe pământul românesc.

Ne-a surprins dela început, un fapt, pe care tocmai astăzi îl înţelegem pe deplin.

Domnul Buré fusese invitatul directorului unui ziar românesc, ziar insultat zilnic de presa jidănească.

Şi iată că am întâlnit cu această ocazie, în paginile acestei prese, o bucurie tot aşa de mare cât cea simţită de inamicul ei public No. 1.

Să trecem totuşi, peste această dureroasă întâmplare şi să revenim cu hazlia expresie a unui simpatic domn colonel «la cazul în speţă».

Să revenim deci la «marele nostru prieten», domnul Emil Buré.

Ce motive i-au îndemnat pe importanţii noştri diriguitori de opinie publică să acorde acestui personagiu un titlu aşa de pretenţios, noi nu le cunoaştem nici până azi. Le socotim chiar inexistente.

Şi singura justificare a acestei ridicole iniţiative (şi veţi vedea de ce ridicole) o putem găsi doar în teribila noastră lipsă de cap.

Dacă lucrul s'ar fi terminat aici şi dacă domnul Buré ar fi fost un oarecare director de gazetă franţuzească, înpăunat, nu din vina lui, cu un titlu, care ar fi jenat pe orice om de bun simţ, chiar franţuzesc, întâmplarea ar fi trecut ca un fapt divers. Iată că oaspetele însă deabia reîntors în ţara lui de baştină, începe cu obrăznicie să ne de[...]

(Continuarea în pag. II-a)

Masa de operaţii

[S]PUNE-MI CU CINE TE ADUNI

[...] ca să-ţi spun cine eşti. E cazul să [...]e aplicat d-lui Leon Blum care a in[tr]odus în ministere, subsecretariatele şi [se]cretariatele generale a guvernului [fr]ancez nu mai puţin de 45 de evrei.

Iată de ce «Adevărul» et Comp. ar [vr]ea să ne vadă şi pe noi fericiţi cu un [re]gim de front popular după chipul şi [ase]mănarea celui din Franţa.

[C]E-ŞI FACE OMUL SINGUR

[...]nu-i face nici dracul. Asta se potriveş[te] aşa multora din toate părţile dar mai [...]es i se potriveşte lui Troţki căruia i [...] urât cu anarele din Mexic, şi i-a ve[nit] chef să se întoarcă în raiul bolşe[vic]. Cum ajunge acolo va fi primit ca[...] iar onorurile militare vor fi date [de] un pluton de execuţie.

[C]AND ŢIGANUL S'A FACUT IMPARAT

[...] pe tată-său l-a spânzurat. Aşa [...] proverbul. Şi ce bine se potri[veşte] întregei situaţii din Rusia unde [...] cum ajunge mare îşi spânzură [...], tovarăşii şi binefăcătorii.

[...]ţional că nu avem nici o dovadă că [vre]un ţigan a ajuns împărat vreodată [...] ne e frică să nu fie vre-o calomnie [pe] seama bieţilor romi.

Propunem deci schimbarea proverbului: când comunistul a ajuns împărat întâi pe comunişti i-a spânzurat!

Pentru ce am adus pe Daci?

de I. BROŞU

Dintre toate virtuţile unui popor, cultul strămoşilor şi dragostea de trecut mi s'a părut că trebue puse, totdeauna, pe planul întâiu al preocupaţiunilor ce sbuciumă inima tineretului. Sub acest raport ţara noastră a acordat, din nenorocire, prea puţină importanţă şi atenţiune unor factori de esenţială valoare etică şi educativă, meniţi să provoace şi să păstreze fermă conştiinţa naţională şi iubire de patrie. Nu este îngăduit ca în mijlocul frământărilor prezentului şi cu deosebire a exaltării sentimentelor de naţionalism nefalsificat şi integral, poporul românesc să rămână lipsit de una din armele de luptă cele mai sigure şi de probată eficacitate, care este reînvierea trecutului şi a virtuţilor străbune, ce-şi găsesc expresiunea lor cea mai grandioasă în epopeea de cruntă încleştare de braţe de la gârbeşia sa...

Privită problema sub acest aspect al ei, unul din golurile cele mai resimţite şi dureroase în România, era tocmai lipsa unui *Muzeu naţional Daco-Român* în care să se găsească reproduse, cu toată fidelitatea şi în cât mai excelente condiţii artistice, figurile de Daci şi de Români, — în relaţiune strânsă cu începuturile istoriei noastre naţionale, — de cari abundă Museele din Italia şi din alte capitale ale Europei. Este atât de elementară această necesitate şi o instituţie de această natură atât de logică, încât ori ce căutare de argumente în favoarea ei ar însemna o inutilă pierdere de vreme!

Condus de acest gând, am utilizat timpul de patru ani ce l-am petrecut în calitate de Consilier (1930—1934) delegat cu serviciul la Legaţiunea României de pe lângă Sf. Scaun ca să umplu, cel puţin în parte, acest gol, reproducând în bronz şi marmoră principalele figuri de Daci şi Romani din epoca războaielor lui Traian, pe cari le-am completat cu o serie de basso-reliefuri, des tampe originale de Piranesi şi Rossini şi de cărţi vechi cu reproducerea în întregime a Columnei din Forul Impăratului ce poartă cu glorie neştirbită titlul de Optimus Princeps...

Am reuşit astfel să realizez — pe lângă toate contrarietăţile şi ostilităţile unor cercuri vrăjmaşe consolidării naţionale a poporului românesc — o operă care nutresc convingerea că va da roadele ei în timpul cel mai apropiat. N'am cruţat în acest scop nici un sacrificiu personal, impunându-mi adesori rezerve şi privaţiuni nebănuite de nimeni. In schimb ce amintiri admirabil de duioase mă leagă de strădaniile mele, de obstinaţia şi îndârjirea cu care am urmărit zi de zi întruchiparea gândului meu, de adânca înţelegere ce-au manifestat faţă de lucrarea ce întreprinsesem prof. Bartolomeo Nogara, directorul general al muzeelor Vaticanului, prof. Maiuri, guvernatorul artistic al muzeelor şi cercetărilor arheologice din provincia Napoli şi de alţi nenumăraţi amici italieni, cu cari am avut prilejul să le vorbesc, — ascultând doinele Ciocciarilor din apropierea vilei lui Hadrian, — despre originea noastră latină şi despre asemănarea izbitoare ce caracterizează atâtea aspecte din viaţa celor două naţiuni surori...

Sosit în ţară, fără să fi putut termina toate lucrările ce întreprinsesem, primul meu gând a fost să pun la dispoziţia întregului popor românesc acest tezaur al trecutului nostru, în care ni se oglindeşte ros[...]

(Continuarea în pag. II-a)

Cultura, Oameni, Fapte

Cronica dramatică

Teatrul Național: Careta de aur și Surizătoarea Doamnă Beudet

Pe semne primăvara vine în fiecare an nu numai în natură dar și la teatrul nostru Național, de vreme ce cu venirea ei (și a surâzătoarei Doamne Beudet!) prima noastră scenă, greu încercată un an întreg, deodată s'a înviorat.

Din darul regisoral al talentatului și priceputului director de scenă Vasile Enescu, am avut aseară de savurat grația «fin de siècle» a lui Prosper Mérimée, în comedioara reluată acum vreo zece ani de Copeau la Vieux Colombier. Povestea unuia din cei mai nostimi încornorați, care se roagă singur de amantă să-i facă măcar onoarea de a-i spune că-l înșală, a fost jucată și la noi cu o dozare ce dacă nu mi-a șters din amintire jocul caricatural al lui Copeau, sau feminitatea imbatabilă a Valentinei Tessier — în ceiace a fost rolul ei de consacrare — mi-a dat din plin totuși să înțeleg ce bun e și actorul român.

O spun mai ales referindu-mă la *Calboreanu* — cu o mască irezistibilă — și buna actriță care e *Marieta Anca*, încadrați de un ansamblu vrednic și de ei și de Mérimée.

Dar în *Surâzătoarea Doamnă Beudet* am trăit clipe de autentică comedie.

Domnul Beudet — negustor de postavuri pornit dela o dugheană, dar azi ajuns să lucreze cu case mari — ar fi un om de tot fericit, dacă n'ar fi pernele, măsuța și vreo statuetă pe care dânsul le vrea așezate în casă într'un fel, și Doamna Beudet, într'altul!

Cu superficialitatea cu care și-o trăește, fericirea sa e însă prea fragilă ca să n'o amenințe cel mai mic lucru. Mai ales că Doamna Beudet, femee hotărîtă pentru fondul vieței, exasperată de opacitatea lui, pune chiar un revolver în calea soțului...

Revolverul ia din greșeală foc. Nu rănește pe nimeni, dar la capătul țevei lui apare spectrul morței. Cei doi numai atunci își dau seama că vieața e un lucru mult mai serios decât o pernă pusă drept sau oblic pe canapea; își dau seama că se iubesc chiar de ajuns ca să nu mai caute prea departe în desișul cu spini și trape, al existenței.

In Beudet, *Gr. Mărculescu*, un mare actor al semitonului, a avut poate cea mai grea și totuși cea mai bună creație a carierei sale. Interpretarea sa de reticențe infinite, de comice ezitări și inconștiențe tragice, ne-a pus în față o mare și duioasă marionetă ce se joacă de-a fericirea.

In Doamna Beudet, *Marieta Sadova* ne-a dat deasemenea un triumf al carierei sale. Nu se putea un pandant de gravitate mai adâncă față de superficialitatea perifericului soț, mai lirică umanitate și reținută artă.

Lucru pentru care nu pot lăuda deajuns ideia de a se recurge în sfârșit pe prima noastră scenă și la generația tânără de actrițe.

Aplaudam în mine privind mai ales într'o lojă pe coana Mița Filotti, așa de simpatică și ne-jucând, așa de frumos resemnată să fie mamă bună și soacră tot așa de bună a unui heruvim de blondă...

Spectacol așa de reconfortant, într'adevăr, că nu știam ce să admir mai mult: pe distinsa artistă în lojă, sau pe succesoarea ei pe scenă...

Dragoș

Booz endormi
sau
Valoarea poetică a Discreției

Ceasul când scriem este «l'heure tranquille où les lions vont boire». Exact ca 'n decorul de epocală liniște cosmică din poezia lui Hugo.

Atita liniște că se aud stelele mergând pe cer. Liniște nupțială pentru ca să zămislească în singurătatea lui Booz fecioria moabitei.

Un tablou de o măreție ireală și de o discreție care învălue actul biologic în briza sugestiei pure. Și totuș actul se petrece. Precis și fără rezerve. Morala însă, nu poate țipa că este rușinată. Răsturnarea cerului în ochii largi cît noaptea, ai moabitei, sugerează revelația altei răsturnări concrete — dăruirea ei în gândul lui D-zeu, regizorul nevăzut al vieții ce furnică în oboseala morală a însinguratului Booz.

Deaceia nu pot condamna poezia cind își însușește documentele dintr'o viață a concretizărilor instinctuale. Orizonturile ei nu's strimte ca un corset.

Poezia se poate plimba pe tăiș de cuțit cu îngerească neturburare. Poate sfida prăpastiile. Cu singura condiție: să nu le sărute poalele. Poezia devine și un act de curaj care slăvește virtuozitatea arcușului.

Și amintirile mele se opresc o clipă pe versurile lui V. Voiculescu din mai de demult «Bacantă dansînd».

«Incepe să culeagă văzduhul cu piciorul»,
«Lumina între pulpe, deschide ochii vii».

Poezia mișcă toată de furtuna de «linii fulgerate» dintr'nsa fără să supere cu nimic pe majestatea sa morala.

Sau «Fata din Dafin» în care gîndul poetului desfrunzește trunchiul de cucută al fetii.

«Te desgolesc și 'n brațe îți string rotunda noapte»,

este de o curățenie sufletească ce se miră cu sfințenie călugărului cînd deschide cu degete uscate și fără febră, rochița evangheliilor.

Iar, fiindcă am lunecat pe panta mărturisirilor mele, într'această oră de memorizări urgente, voi încuia valoarea sugestiei poetice pe care am urmat-o pe plan negativ altădată, pe plan pozitiv azi, cu o strofă din «S'a rătăcit o fată în cartier» a lui Matei Alexandrescu; versuri care retușează un document de stradă cu mare intuiție poetică:

Adie vînt de țuică și cărbune,
In tot cartierul soarele apune
Și fata cu mijlocul de răchită
Aduce'n poala lacrimi și ispită.

Poezia are destinul femeii. Să iubească.

Tout ce qui est beau, est permis

Femeea, goală, cu tainele ei sărutate de soare, nu poate ofensa morala. Venus din Millo. Sau a lui Botticelli.

Poezia are nudurile ei de înaltă expresie muzicală și de DISCRET REALISM.

Ion Bălceanu

Cuiburi de lumina

Balada

despre rega Crypto și Lapona Enigel a lui Ion Barbu a găsit în Paul Constantinescu un admirabil comentator muzical. I-am ascultat într'o după amiază duminicală compoziția și l-am regăsit pe Paul Constantinescu de totdeauna — muzician subtil, autohton (de aceea înjurat de toată clica masonică și hebree, căci Paul Constantinescu are nefericirea de-a fi antisemit — ceeace-l indispune cumplit pe diverșii Andreitudori dela „Rampa" și alte fițuici) și continuator al tradiției spirituale românești.

Emil Cioran

va trebui să fie premiat de S. S. R. „Schimbarea la față a României" e o carte, peste care nu se poate trece — pentru a se ajunge la Cuperciuni sau Mihail Sebastian. Noi îl cunoaștem de mult pe d. Herescu, care e membru în comitetul de premiere. Il cunoaștem încă din Cernăuți, unde așteptam cu nerăbdare „Revista clasică" — și știm că Domnia-Sa e un om subțire, cu gust ales, așa că gafe ca în anii trecuți nu se vor repeta la S. S. R. Il reamintim pe Iulian Vesper, Virgil Carianopol, George Dramur și George Popa. D-nii II. Dobridor și Cicerone Theodorescu, acceptând premiul, ar nedreptăți prea mult pe cei patru indicați de noi. Noi așteptăm acest act de eleganță morală. Și nu trebuie uitat nici Aurel Marin, cu a sa „Intrare în pădure".

Față de numeroasele cereri din partea depozitarilor și cititorilor noștrii pentru a li se trimete exemplare din FORTUL 13 și FENOMENUL ENGLEZ, ale Directorului nostru, prof. Dragoș Protopopescu, li se anunță că aceste cereri trebuesc adresate numai Editurilor, respectiv: CUGETAREA (pentru FORTUL 13) și Editura FUNDAȚIILOR REGALE (pentru FENOMENUL ENGLEZ).

«Ogorul»

săptămânalul părintelui V. G. Alexe și al d-lui N. Trandafirescu-Nămăești își continuă tot mai curajos apariția. La pagina literară: Constantin Gogn, Const. Pârlea, Vasile Daia, E. M. Terpeanu, etc.

Ideea Românească

a camaradului Paul Costin Deleanu va apare zilele acestea cu un bogat sumar, închinat, ca întotdeauna, marilor probleme naționale.

Teofil Lianu

și Ion Marțian ne-au trimis o cărticică, în care au strâns versurile regretatului poet arborosean George Stratoiu. Decedat prea de timpuriu pentru a-și putea valorifica talentul, George Stratoiu a lăsat, totuși, ca și Mihai Horodnic și Ion Roșcu, poeme frumos închegate, dintre cari unele merită să intre într'o antologie a poeziei românești.

Un poet verde,

pe linia Radu Gyr, Aron Cotruș și Valeriu Cârdu e Vasile I. Posteucă, tânărul lupilor din Cernăuți.

Oltenia

ne mai rezervă multe surprize în literatură. Iată, de pildă, cunoaștem versurile unui domn Ștefan T. Ofrescu. Poezia lui e un amestec frumos de limbă sălbatecă, aspră. Regretăm că spațiul nu ne îngăduie să reproducem decât două strofe din poemul „Soartă":

„Cioban de turme multe și nins de constelații,
S'a dus pe vârf de munte să vadă soarta mea,
Să urmărească'n taină Balanța, Scorpionul,
Planetele tăcute și fiecare stea.

Numai ciobanii singuri știu să citească 'n zodii,
Ei stau proptiți și ascultă șoptitul printre foi,
Copii, pot înțelege dela opt ani tot rostul,
Ei de o șchioapă cântă cu fluerul spre oi".

M. S.

1937 ZIDIRE NOUA

Generație și Țară

NIMIC NU E mai prețios pentru o țară decât solidaritatea cetățenilor ei în jurul unei idei. Deobiceiu această solidaritate e foarte rară. Ea cuprinde o categorie de oameni și numai foarte rar o totalitate. Ca să poți strânge toți locuitorii unei țări în jurul unui singur steag, trebuie să fii ales de Dumnezeu.

*

NU-I POȚI CONVINGE pe cei bătrâni sufletește să înțeleagă o ideie sau necesitatea unei solidarizări sub cutele destinului ei. Numai tineretul curat la suflet e capabil să recepționeze chiemările înalte, cari își au începutul dincolo de folosința cotidiană. Lumea cea mică, îngustă la minte, care n'a simțit niciodată bătaia soarelui pe frunte, nu poate înțelege chiemarea la eroism. Și atunci, omul ales se adresează sufletelor nepătate — și numai sufletele tinere sunt fără întuneric de iad.

*

SUFLETELE TINERE formează materialul, care poate fi prelucrat ca un corp nobil, cum e aurul. Ele pot fi încadrate în vocabulul «generație» — vocabul, care nu indică o stare exclusiv temporală (vârsta), ci și una de concepție spirituală. Omul ales știe s'o unească. Să creeze din ea un fapt. S'o însuflețească pentru o realitate unică. Și, când acea realitate se numește «Țară» — generația care vrea s'o servească e față de ea, în raportul în care stă preotul slujitor față de Biserică.

*

ȚARA NU MAI CERE cuvinte dela cei ce vor s'o slujească. Ea cere faptul, care pornește din flacăra sfântă a jertfei, adică harul. In ce constă harul acesta? In dorința fără sfârșit de-a ridica pământurile neamului la o zare istorică. Și harul se obține numai și numai printr'o permanentă aducere de jertfe.

*

DACA NU VOM ȘTI să aducem jertfă, totul e zadarnic. Dar iată: minunea cea mare a noastră e tocmai că știm să aducem jertfă trupului întru împlinirea duhului. Oare nu e o tărie fără seamăn ca fiecare din noi ne-am pus — rezolvând-o! — problema renunțării la viață, dacă Țara va cere aceasta prin omul ales? Atunci, cum să nu râdem când se stropșesc oamenii becisnicei la sumețenia inimii noastre?

*

Dincolo de lumina ochilor noștri, dată de Dumnezeu spre bucurie fără seamăn, dincolo de mâinile noastre, cari lucrează altare, dincolo de fruntea noastră, peste care se odihnesc stelele, dincolo de tristețea noastră bărbătească — e Țara. Ingenunchind pentru ea, îngenunchiem pentru tot trecutul — și pentru tot viitorul ei.

Când ne vom ridica din îngenunchierea aceea — nu știm cum vom fi. Dar Țara va străluci asemenea soarelui.

Mircea Streinul

Avram Iancu!

De peste un veac a tot încrestat în muntele din Tine dârzenia,
Isvod moțesc ce încă nu și-a împlinit blagoveștenia,
Pravilă, în care nu e însemnat nici un dar de jiță și lumină,
Pentru vulturii Tăi Iancule cari în furtuni se'nchină!

Vraci de aur pentru cari Tu ai semănat zâmbetul securii,
Iși ristigniră Iancule și de un veac încoaci copiii pădurii-
Să vii odată, cu vremea nouă de mână, în munți, Măria Ta,
Să vezi de nu erai Tu porunca, la ce ne-am închina.

Trecură și dintr'ai neamului călcători de legi și istorie prin vreme.

Ci, nu îți scrim Măria Ta scrisoare lașe..., nu Te teme:
Ne făcurăm statui de foc ce nu-și vor potoli dârzenia
Și ni s'au vestit și-Arhangheli ce vor împlini blagoveștenia.

SILVIU LAZAR

Antologie

«Ultima oră» școlară a pus o problemă de importanță covîrșitoare: lectura particulară a elevului.

Dealtfel elevul e de perfectă bună credință cînd își oprește pasul lîngă vitrini și ochii lui aleg cărțile care vorbesc mai mult curiozității vîrstei decît interesului educativ. Pentrucă, așa cum ni-l arată Ionel Teodoreanu în romanele adolescenților, școlarul este la răspîntia cînd experiența-i este foarte la îndemînă și-l atrage cu tentacolele ei, în vreme ce mintea lui nu poate cuprinde încă probleme, cel mult abuziv, tot în planul experențialist.

Atunci grija aceasta intră în forțele de dăruire sufletească ale profesorului care înțelegîndu-și misiunea-i tinerească (chiar dacă a trecut de ecuatorul vieții) se coboară cu sufletul și se aliniază în frontul spiritual al școlărimii.

Așa înțeleg eu pe profesorul care a scos într'un oraș de provincie o revistă cu elevii lui (INDEMN îi zicea parcă) elegantă și agilă ca o primăvară. Dar revista a sucombat cînd baloanele de oxigen pe care le procurau cu dărnicie mucenică, colaboratorii ei, au fost inutile. O Revistă este un spectacol și-și are orgoliul ei, mai ales cînd e Tinerețea într'însa. Cere aplauze, se vrea hrănită cu bucuria îmbrățișărilor entuziaste. Dar... lumea e obosită și poate prea bătrînă...

Și poate acelaș profesor a întocmit o școală sportivă, cu antrenament organizat, unde să smulgă hoinărelii și plictiselii, pe elevul înscris și unde începuse școala, prin EDUCAȚIA IN DISCIPLINA. Dar... (iarăș dar)... Probabil că profesorul era acum prea tînăr, prea entuziast, prea pornit pe DISCIPLINA și CORDIALITATE.

Dar (iată un DAR fericit) am aflat o admirabilă înțelegere profesorală, la d-nii C. I. Bondescu și D. Mărăcineanu, care au dat o carte de foarte frumoasă Antologie pentru Biblioteca elevilor.

Despre această Antologie am cuvinte de laudă. Și pentru a le exemplifica, voi atrage în mod special atenție asupra Țiganiadei prezentată cu subtitluri, trimiteri și o introducere utilă și elevului și profesorului.

In chipul acesta, clasicii noștri au sorți ideali, de a estompa literatura ocazionalistă și violentă a vitrinelor unse cu miere.

Iar d-lor Bondescu și Mărăcineanu, le aduc aici îndemnul colegului pe care vi l-am prezintat mai sus.

I. B.

CALEN[DAR]

Miercuri 14 ...

ORT.: Sf. Maria ... ra deniei).
CAT.: Sf. Tiburțiu ...
Răsăritul soarelui 5...
Apusul 18.36.
(Proclamarea Regatului 1931).

Spectacole

TEATRE

OPERA RAMANA: ...
NAȚIONAL: Vreau ...
REGINA MARIA: ...
COMOEDIA: Fle... mieră).
VESEL: Scari-des...
ALHAMBRA: „Sap...
MODERN: 25 la ...
LIGA CULTURALA ... și o jertfă ...
MAJESTIC: Amor ...
EFORIA: Văduva ...

CINEMATOGRAFE

CAPITOL și ROXY ... morminț, jurnal ... tare.
TRIANON: Umbra ... Paramount.
ARO: Mesajul ... plecare.
CARLTON: Nu ...
FEMINA: Escap... lorată.
ARPA: Amprente ... plecare.
FORUM: Banii ...
DARLY: Grandă...
DOAMNEI (fost... Mr. Deeds ...
OMNIA: Ingerul ... bună.
CITTY: Romeo ... nului singurat...
FRANKLIN: ... vernele din ...
MARCONI: A... și artiști.
AMERICAN: ... paradisul P...
AIDA (Rahova ... păcatelor.
CENTRAL: ... teu a iubi ...
COTROCENI: ... tate.
FLORIDA (b-dul F... nicerii, Distrugăto... colorată.
LIZEANU: Desfigur... meiii și artiști.
ORFEU: Regele ... In zori de zi.
PAX: Bosambo și ...
PARIS: Taras Bulba ...

Teatrul Na[țional]

Teatru-Studio

L. Cealdea:- Pirandello-Henric [IV]

Nimic nu e mai ușor influențabil decât gustul publicului în materie de teatru, și aceasta mai cu seamă atunci când acest public nu este suficient cultivat pentru a se conduce singur în aprecierile ce trebue să le facă asupra pieselor de teatru văzute și se vede astfel nevoit să se lase condus de factori din afară. Nu vorbim de marele — și totuși nu prea de tot mare — public, față de care trebue să fim îngăduitori. E vorba de o pătură intelectuală doar, care s'ar supăra foarte rău dacă cineva s'ar îndoi de cunoștințele ei în materie de teatru și care totuși — noi întrăznim această îndoială — mai mult crede că înțelege, decât înțelege de fapt. Evident însă, nu se poate face o vină acelui care se află într'o situație falsă, dacă încearcă să iese din ea. Nu e deloc un act caritabil, ci o datorie să vii în ajutorul lui.

Așa credem că s'a gândit d. V. Papilian, când împreună cu încă vreo câțiva oameni de suflet și cu dragoste pentru artă, au hotărît înființarea acestui Teatru-Studio. Felul cum e conceput — acum la'nceput — e în funcție de împrejurări. Nu poți porni cu reforme mari dela 'nceput. Ar fi să nesocotești realitățile. Ca pretutindeni în asemenea situații, e și aici nevoe de o gradație. S'a crezut astfel, că cel mai bun procedeu e ținerea de conferințe având ca subiecte autori de piese de teatru mai puțin accesibili publicului. Concomitent cu explicarea vieții și a operei autorului se pune în evidență concepția lui și modul, posibilitățile de realizare ale vederilor lui. Se relevă notele caracteristice fiecăruia, nota specifică și încadrându-se în ansamblu, se fixează nota nouă pe care el o aduce.

Pentru o mai limpede înțelegere, fiecare conferință e urmată de reprezentarea unui act măcar, din una din piesele reprezentative ale autorului, după ce conferențiarul a atras atenția asupra elementului nou, specific, ce se poate vedea bine în chiar actul reprezentat. Astfel a fost conferința d-lui V. Papilian despre Claudel, ale d-lor V. Iancu și O. Boitoș despre Wedekind și Cehov.

Tot așa a fost și a 4-a conferință demonstrativă a Teatrului-Studio, având ca subiect teatrul lui Pirandello. D. L. Cealdea a explicat opera lui Pirandello prin viață. Piesa lui Pi[randello] ... legată de evenimentele ... spirituală s'a nutrit ... materială. Cunoscând ... pe cealaltă.

Conferențiarul urmă[rește] ... activitatea dramatică ... Subliniază vecinicile ... acestuia în ce privește ... selor sale, cari nici ... ceeace voia scriitorul ... *chipuia* actorul că ... exprimându-și nemulțu[mirea] ... trebue să-l fi opus ... rile sale în această ... dela început a anunța[t] ... mult despre viața ... explicarea operei prin ... nu ne va lăsa lipsiți ... în care să explice ... nierele specifice pir[andelliene] ... concluzie foarte general[ă] ... conferința ținută ideea ... Pirandello are la bază ... fletul, nu intelectul.

S'a reprezentat după ... final din Henric IV. A ... pretat.

EUGE[N] ...

Abece[dar]

Acum se ridică ... că și va cuprinde ... nicia.

Simțim fulgerul ... manda.

Barele țării ăstia ... Sunt tari. Puternică ... să sfarme tot ce ... fie.

Cum piatra se sparge ... una mai tare, așa ... du-se se lămuresc. ... rue și se înalță; de ... plata nevredniciei ... Aici și dincolo.

Deopotrivă îndem... o vrem realizată viața ... Așa să ne învrednic[ească] ... zeu.

Elita neamului o ... carii și luptătorii. ... neam! Numai ei să ... cuvântul rar. Atunci ... când este hotărâtor.

Cronica literară

Testamentul literar al lui Anton Holban

Ar fi ocazia să discutăm despre destinul și misiunea scriitorului, înțelegând prin destin nu posibilitatea de a se cunoaște și de a fi conform cu el însuși iar prin misiune necesitatea intrinsecă a operii lui.

Anton Holban a fost un neobosit căutător al destinului său și un scriitor lipsit de misiune. Insăși notele publicate sub forma de testament în revista «Azi» nu sunt decât variații pe tema meșteșugului literar. Incheerea lor e clară: *dacă aşi fi avut ocazia să fac ski în vreun orășel din Tyrol, sau să vagabondez pe străzile Londrei, aşi fi renunțat la orice fel de ocupație.*

Anton Holban a fost poate unul dintre prea puținii scriitori dela noi capabili să reflecteze în jurul meșteșugului literar. Reflecțiile din testament, ne arată cu câtă migală și bătae de cap și-a compus el romanele atât de sfarse în aparență și pline de o mulțime de neglijențe. Poate că luciditatea, excesul de «spirit prevenit» complinește în mare parte lipsa de talent, sau în cel mai bun caz dă talentului său un caracter cu totul special.

Elev încăpățânat al școlii literare franceze, Anton Holban nu a priceput un lucru: că romanul francez e așa cum e tocmai pentrucă e francez. Nemai ținând seama că există și un roman englez, unul german, unul american, și mai ales unul rusesc, Anton Holban a privit parțial problema romanului, considerând-o sub zodia căreia el i-a atribuit virtuțea eternității, a romanului francez. Să luăm exemplul unui romancier mai puțin subtil, mai puțin franțuzit și mai independent. D. Rebreanu de exemplu, singurul care a reușit să dea un roman românesc (a nu se confunda cu romanul țărănesc), ajungând să fie un romancier original.

Formula cu totul superioară, pe care Anton Holban o visa nu a isbutit să ajungă. Realismul său ne fiind susținut de vigoarea unui talent sintetic a devenit în cele mai dese cazuri platitudine. Și aceasta e cea mai dificilă problemă de artă, pentru un romancier. Se schimba neutralitatea obiectului descrise din realitate, fie printr'un pathos arzător ca Dostoievschi, fie prin schimbul îndoelii savant, didactic mai mult, doară, ca la Huin-Fournier de pildă.

Anton Holban a mai făcut greșeala să mediteze asupra literaturii pornind direct dela viață. Căci viața îl interesa mai mult decât literatura, care nu putea să aibă alt scop decât «a căuta să-ți prelungești existența». De aici poate aspectul jurnalistic al literaturii lui. Pentrucă orice s'ar spune persoana întâi este un mare defect în literatură. Adevăratul scriitor, creatorul, este situat întotdeauna în afara lumii pe care o animă prin voința lui, nu prin participarea lui.

Anton Holban nu a avut o misiune tocmai poate că a fost un receptiv, un sensibil, lipsit de acel demon al creației. Balzac făcea confesie de multe ori între personagiile inventate de el și cunoștințele lui. Astfel se apuca să-i spună cutărei doamne noutăți dela cutare erou pe care-l avea în capul lui. Era și aici o anomalie, dar creatorii în general sunt anormali. Anton Holban era poate anormal prin amatorismul lui. Rareori scriitor care să filtreze cu mai multă insistență probleme literare.

Pasiunea lui pentru Proust, este a unui cititor oarecare, nu a unui scriitor. Pentrucă un scriitor uită de obiceiu tot ce a citit. El este în căutarea lumii lui proprii, nu-și pierde vremea cu analiza unei lumi străine. Sau poate să se întâmple asta când el trece dincolo de problema literară, lucru care cu Anton Holban nu s'a întâmplat. El a fost un un neadaptat al vieții și un obsedat al literaturii. De aceea notele din «Azi» nu desvălue niciun mister în urma morții scriitorului. Nu lasă nicio moștenire, pentrucă un ucenic nu are niciodată ce lăsa. Ne lasă totuși un exemplu, exemplul unei experiențe triste, al unei sfâșietoare singurătăți și al celei mai curate devoțiuni din literatura actuală, pentru meșteșugul cinstit al literelor. A fost un profesor și e trist că abia după dispariția lui trebue s'o recunoaștem.

Horia Stamatu

VIAȚA POLITICĂ

[Dr]ept și economie corporatistă

[Frumoasa, expli]cita și substanțiala conferință a d-lui profesor Bortolotte, la „Institutul de cultură italiană“

Aspecte

[Sa]la festivă a INSTITUTULUI DE CULTURA ITALIANA e[ra plin]ă până la refuz. Atmosferă de sărbătoare. Numeroase doam[ne și] domni cari adăugau forței massive a numărului și parfumul [fast]os al calității.

[Am] observat apoi că italienii s'au amestecat cu românii, într'o [ame]steală spontană și pitorească. De altfel, s'ar face cu greu o [deo]sebire, întrucât specificul confluenților se pierde cu totul în [...]ere, ale fluviului neo-latin.

[Exa]ct la orele șapte, se naște o bruscă agitație în sală: prece[dând] silueta elegantă a d-lui profesor MIHAIL MANOILESCU, conferențiarul. Prezența sa subită stârnește mai întâi lungi [ropote] de aplauze, apoi impune o religioasă tăcere.

[P]rofesorul BORTOLOTTO e un super-italian, luat în accepția [cea] nobilă a cuvântului. Suplu și svelt ca toți fiii Sudului, ges[tur]i sunt armonie și gândirea muzică. Sub candida cască a pă[rulu]i alb-colilie, străluce o figură surâzătoare de adolescent, și doi [ochi] magnetici în fața cărora sufletele românești se deschid ca flo[rile în] bătaia soarelui de dimineață.

[Din] verva sa vioaie și armonioasă, în gândurile sale adânci și rit[mice], în elocința sa curgătoare și dezinvoltă, intuești din primele cli[pe] [to]ată ereditatea bogată și glorioasă a puternicului geniu latin: [arhi]tectonica simetrie a ordinei romane, splendida eflorescență uma[nistă] a Renașterii și miraculoasa tinerețe a fascismului. Adică rădă[cinile] milenare, trunchiul și frunzișul cel proaspăt în care pentru [nu] știu câtea oară vine să se oxigeneze nemuritoarea sevă a rasei.

[P]recedând conferința cu prezentările de rigoare. d. profesor [MAN]OILESCU ne-a prilejuit o delicioasă comparație între cele [două] ramuri pornite din străvechiul trunchiu. Românul calm, cu[min]e, sfătos, cu verbul modulat în concluzii ca o doină, capabil [să] încadreze până și tumultul interior din momentele culminante [ale] destăinuirii fraterne în formele măsurate ale simțirii și gândirii [clas]ice. Italianul trepidant, nervos, patetic de o surprinzătoare [ve]mență și mobilitate și perfect stăpân pe sine — totuși — până [la u]rmă.

Icoane simbolice, cari nu se vor uita nici odată.

Prezentarea conferențiarului

[Co]nform tradiției, conferen[țiar]ul este prezentat celor de față [de] către d. profesor MIHAIL [MA]NOILESCU, care a ținut să [subl]inieze în termeni cât mai [expl]iciți, atât valoarea morală [a o]mului, cât și calitatea superi[oar]ă a operii sale.

[D.] MANOILESCU a început [prin] a mărturisi dificultatea în [câte]va cuvinte un profesor și un [cug]etător de talia d-lui BOR[TO]LOTTO, ale cărui idei forțe [au] contribuit la vivificarea și [con]figurarea unuia din cele mai [for]midabile realități ale istoriei [con]timporane: revoluția crea[toa]re fascistă.

[En]umerand lucrările și operi[le] cari au statornicit ilustrului [oas]pe o reputație europeană, d. [MA]NOILESCU se oprește mai [mu]lt asupra cărții intitulată «LO [ST]ATO E LA DOTTRINA FAS[CI]STA» ca și asupra studiilor [pu]blicate în germană și cari au [dre]pt obiect determinarea exac[tă] a contribuției pe care au a[du]s'o popoarele tinere la edifi[ca]rea culturii și civilizației eu[ro]peane contimporane. In conclu[zie], d-sa l-a definit pe d. profe[so]r BORTOLOTTO, ca pe un [he]rald al noului climat moral ce [e] pe cale a se instăpâni în în[tr]eaga lume.

[I]ar drept încheere și amintind [că] ilustrul oaspete și-a manifes[tat] dorința de a se mai reîntoar[ce] printre noi, d. profesor MA[N]OILESCU a rostit textual ur[m]ătoarele cuvinte, subliniate cu [un] elan entuziast cu aplauze [în]delung repetate de către în[tr]eaga sală:

«Doresc din inimă, ca la reîntoarcerea printre noi, d. profesor BORTOLOTTO să găsească și aci un stat mai modern, mai dinamic, mai conform cu înaltele sale concepții. Și o doresc

D. prof. M. Manoilescu

aceasta pentru d-sa și pentru noi !»

ASISTENȚA

In numeroasa asistență a celor veniți să asculte conferința d-lui profesor *Bortolotto*, am remarcat pe d-nii:

Const. Angelescu, ministrul educației naționale: *Stelian Popescu*, directorul ziarului «Universul»; d-na și d. profesor *Mihail Manoilescu, Const. Kirițescu*, directorul general al învățământului secundar; *Dragoș Protopopescu*, profesor universitar: *Toma Vladescu*, și mulți alții al căror nume ne scapă.

Conferința, în rezumat

D. profesor BORTOLOTTO, [în]cepe prin a mulțumi prezenta[t]orului în cuvinte înflăcărate, [c]ari suscită imediat interesul și [s]impatia întregului auditoriu. Și [a]ccentuează că-și exprimă ace[s]te mulțumiri, în tripla sa cali[t]ate de latin, de roman și de re[vo]luționar fascist.

ASPECTELE ARHITECTONICE ALE REVOLUȚIEI FASCISTE

Intrând în fond, conferențiarul precizează din capul locului [c]ă REVOLUȚIA FASCISTA nu înseamnează numai regenerarea spirituală a națiunii și primenirea radicală a formelor sociale, [c]i și reînoirea doctrinelor de or[g]anizarea Statului și a economiei [n]aționale, într'un spirit de auto[ri]tate, de ordine și de justiție.

[R]ectificând anumite erori, d. [B]ORTOLOTTO ține să precizeze [c]ă fascismul nu este o anti-demo[cr]ație, ci democrația sub adevă[ra]ta ei înfățișare. Adică demo[cr]ația, centralistă în sensul cel [b]un al cuvântului, autoritară și [to]talitară.

INTRE FALSA ȘI VERITABILA DEMOCRAȚIE

Există așa dar o democrație mincinoasă și una veritabilă.

Democrația impostoare, care s'a manifestat cea dintâi, a lansat în lume lozinci cari aplicate ani dearândul, au dus la artificializarea și la anarhizarea vieții europene, apoi la bolșevizarea ei. Una din aceste lozinci, este și egalizarea tuturor față de lege, care a avut drept consecința atomizarea corpului social și mecanizarea lui.

De fapt, lozinca cu adevărat rodnică este nu egalitatea în fața legii, ci egalitatea în fața muncii. In sensul ca fiecare cetățean să fie ținut să-și justifice existența, dreptul la respect, prin CALITATEA muncii pe care o prestează în interesul colectivității.

Aceste deosebiri își au importanța lor, mai ales din punct de vedere practic, deoarece egalitatea în fața legii în teorie, ajunge în practică la distrugerea oricărei erarhii organice în fapt și la naufragiul în mlaștinile luptei de clasă. Pe câtă vreme egalitatea în fața muncii, duce la stabilirea unei ierarhii sociale sănătoase și la colaborarea frățească dintre clase.

REVOLUȚIE DESTRUCTIVA ȘI REVOLUȚIE CREATOARE

Făcând o paralelă elocventă între revoluția fascistă și cea bolșevică, d. profesor BORTOLOTTO scoate în relief faptul că o revoluție poate fi creatoare sau destructivă, după cum pleacă dela o premiză sănătoasă sau de la un principiu vicios și fals.

Revoluția rusă a pornit dela premize absurde, anti-umane și anti-sociale pentruca în realizare să piardă rând pe rând cea mai

D. prof. Guido Bortolotto

mare parte din principiile ei. Revoluția fascistă a început cu realizările, creindu-și doctrina organic pe măsură ce practica o verifica.

Revoluția fascistă însă, s'a dovedit creatoare și constructivă și ea se adâncește și crește cu vremea, tocmai pentru c'a ținut seamă din capul locului de adevărata natură a omului ca și de nevoile reale și permanente ale societății. Osebit de aceasta, revolu[ția fascistă a fost profun]dă, totalitară și războinică, eroică.

*

In concluzie, conferențiarul după ce a demonstrat că doctrina corporatistă este expresia cea mai pură a spiritului de justiție socială, face un portret entuziast și colorat al Ducelui.

Adrian Baltag

Dela Palat

COMUNICAT No. 31.

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 13 Aprilie 1937 Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D. Gh. Tătărescu, președintele consiliului de miniștri și ministru de interne.

D. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine.

D. Ion Nistor, ministrul muncii.

M. S. Regele însoțit de M. S. Marele Voevod de Alba Iulia, a luat dejunul la M. S. Regina Maria.

După amiază M. S. Regele a vizitat muzeul Teodor Aman, în urmă M. S. Regele a primit în audiență pe:

D. Amiral I. Coandă, vice președintele Ligei Navale Române.

D. comandor Aurel Negulescu, secretar general al Ligei Navale Române.

D. M. Romniceanu, administrator al Băncii Naționale a României.

O mare întrunire a Frontului Românesc din Chilia-Nouă

ISMAIL, 13. — O foarte populată și însuflețită întrunire a Frontului Românesc s'a ținut la Chilia-Nouă în ziua de 4 Aprilie cor. Seria cuvântărilor a deschis-o d. avocat Ionel Fărcășanu, președinte al Frontului Românesc din jud. Ismail, care, arătând întâi, în linii generale, doleanțele neamului românesc, s'a ocupat apoi de lamentabila situație economică și culturală, în care zace azi Basarabia.

Au vorbit apoi d. avocat Const. Ivănescu din partea tineretului, d. ing. Florin Mirescu, d. avocat P. Gancev, d. prof. Gheorghe Șerbănescu, secretar general al Frontului Românesc, d. colonel P. Cuclin, vice președinte și d. prof. V. Cavarnali.

Seria cuvântărilor a fost încheiată de d. Ionel Fărcășanu.

Ofensiva comunistă ASUPRA EUROPEI

Elveția punct principal. Târcoale la Londra. Expoziția din Olanda. Ordinele Kominternului

După înfrângerea definitivă suferită de comunism în Europa centrală, Kominternul caută actualmente alt punct de sprijin pe continent.

Prin poziția sa geografică Elveția excită astăzi apetitul Moscovei.

Guvernul elvețian n'a reînoit raporturile diplomatice cu U. R. R. S. și populația Elveției a fost trezită la marile realități anti-comuniste de astăzi.

Pe de altă parte însă, intrarea U. R. S. S. în Liga Națiunilor a fost un mare avantaj pentru propaganda marxistă, căci cu această ocazie numeroși propagandiști comuniști au reușit să intre în Elveția.

Ziarul «Die Front» din Zurich, arată că propaganda Kominternului în Elveția s'a intensificat din ziua în care a intrat în serviciul «Ligii Națiunilor» un subsecretar general sovietic.

Acest subsecretar general, Rozemberg zis Gherg, este cunoscut mai ales prin faptul că abuzând de funcția sa, a favorizat planurile revoluționare ale Kominternului.

Când a fost numit de Soviete, ambasador la Madrid, locul său a fost ocupat la Geneva de d. Sokoliul-Brillant, amicul cel mai apropiat al «Frontului Popular» francez.

Propaganda comunistă în Elveția se face astăzi în mod individual. O mare atenție se dă deasemenea propagandei scrise. Kominternul dă astăzi lupta decisivă pentru cucerirea politică a Elveției.

Comunismul lucrează asidu la Londra

Sunt știute sforțările făcute de Komintern pentru crearea în Anglia a «Frontului Popular».

Tentativa aceasta moscovită nereușind însă, Moscova caută actualmente să unifice măcar fracțiunile mici cu tendințe de stânga din Anglia.

In acest sens în urma ordinelor primite dela Komintern, partidul comunist englez s'a unit cu toate ligile socialiste, creind pentru început un front unic muncitoresc.

Numeroase comitete de propagandă au fost creiate imediat. Dintre acestea «Comitetul pentru ajutorul sanitar în favoarea Spaniei republicane», lucrează cel mai intens.

Comitetul «Sfaturile pentru pace» face propagandă în lumea intelectuală, iar comitetul «Pentru relațiile culturale cu U. R. R. S.» activează cu mult zel în lumea burgheză.

Populația evreiască din Anglia a aderat la acest «front unic muncitoresc», iar presa ce este condusă de evrei, pledează neîncetat pentru o mare unire «democratică» adică pentru «Frontul Popular» englez.

LA HAGA, EXPOZIȚIE COMUNISTA

Propaganda guvernului comunist din Valencia ce se face și cu ajutorul Kremlinului, continuă a se difuza cu tărie în toată Europa.

In special, în țările în care guvernul marxist din Valencia, nu se bazează pe îngăduința guvernelor respective, propaganda se face cu mijloace speciale.

De curând s'a deschis la Haga o expoziție comunistă.

Pentru reușita acestei expoziții, propagatorii marxiști au recurs la ajutorul câtorva profesori de limba spaniolă cu reședința în Olanda și care sunt constituiți într'o societate.

In fond însă sub această «fațadă» de asociație culturală se ascunde o organizație vădit marxistă, ce are ca supremă țintă difuzarea neîncetată a comunismului.

CUM SE FACE PROPAGANDA IN TOATE SATELE

Kominternul a trimis circulări tuturor centralelor sale din Europa. In aceste circulări se prevede limpede, modul cum organizațiile marxiste trebuesc să facă propagandă.

Se recomandă astfel, a se da o mare importanță întrunirilor de protestare care ar putea avea loc în cazurile de arestări a agenților comuniști.

Vor protesta cu aceste ocaziuni lucrătorii, asociațiile sportive și culturale, sindicatele de ori ce fel.

Circulara prevede că organizatorii acestor adunări, trebuesc să facă tot posibilul ca să nu se observe în marele public, că Moscova patronează aceste acțiuni. Se insistă deasemenea în circulara Kremlinului, că nimic nu trebue să fie neglijat pentru a câștiga cauzei, burghezia.

«Trebuie ca principiul moscovit, care este de a face să penetreze ideia bolșevică în gândirea burgheză — să triumfe pe toată linia — acestea sunt ultimele cuvinte scrise în circulara Kominternului.

Moscova n'a renunțat la revoluția universală și cu siguranță nu va renunța niciodată.

Intreaga lume civilizată este amenințată de planurile criminale ale Moscovei.

Intreaga omenire se află astăzi în gardă, în apărare.

Moscova va fi învinsă.

Dems.

Alegerile comunale

Cum se împart cărțile de vot

Ultimele zile ale teroarei comunale

Edilii noștri s'au întrecut în ce privește dirijarea alegerilor pentru complectarea consiliului comunal.

Nimic din ce le-a constituit până acum lunga experiență n'a fost omis și mai ales n'a fost lăsat neîntrebuințat în pregătirea prezentelor alegeri.

Deaceea, Capitala cunoaște astăzi cele mai barbare mijloace de corupere și de presiune.

Cărțile de vot se împart pe sprânceană

La judecătorii, acolo unde începe prima operație din complexul votării, se întâmplă lucruri de nebănuit.

Magistrații sunt străjuiți în permanență de fioroșii agenții electorali, cari veghează cu deosebită vigilență pe cei ce ajung să-și poată lua în primire cartea de vot.

O altă serie de electori, cunoscători ai votanților, stă afară, la intrare, și nu permite santinelelor să lase decât pe simpatizanții guvernului.

Oamenii văd. Românii rabdă, fiindcă au răbdat de când se știu ei pe lume.

Dar asta până când?

Partizanii partidelor «democrate» nu se întreabă, ei nu-și pun problema limitelor, ei nu cred într'un sfârșit rău al tuturor acestor lucruri!

[S]e cumpără voturile

Alegerile însă nu sunt numai un câmp de operație exclusiv guvernamental. ei aici lucrează și opoziția, și mai ales cea experimentată în rele.

Internațional și radical-țărăniștii, fiindcă au un stat de serviciu la primării, știu cum trebuie făcute totalizările de voturi. Ei cunosc nevoia și inconștiența românului sărac și o exploatează, o întrebuințează.

Aceiași agenți roșcovani, ca și șeful lor Lupu, stau la colțuri și pândesc prada.

Cum apare rumânul, șacalii năvălesc pe el și odată cu el propunerile și licitația.

Dacă omul se lasă greu, ei ridică din preț, iar dacă văd că ochii lui sunt lihniți după o bucată de pâine, prețul este mic, mizer de mic.

Pentru un vot, cu promisiuni solemne, amenințări și control sever, se plătește dela 10. la 100 de lei.

Iată cari sunt și cum se iau acele masive voturi, după care se bat și se ceartă toți.

Dar din murdăria acestei lupte, iese ceva mare ceva foarte mare; superioritatea mișcării naționaliste, care nu a admis și nu vrea să se murdărească de noroiul alegerilor din Capitală.

MATEI DOMIDE

Ceaiul dela prof. Manoilescu, în onoarea d-lui prof. Bortolotto

Ieri d. prof. Manoilescu a oferit în onoarea d-lui prof. Bortolotto un ceai la care au luat parte diferite personalități din lumea politică și culturală. Am notat printre alții pe d. Ugo Sola, ministrul Italiei. d. Octavian Goga, președ. partid. național-creștin, d-nii D. R. Ioanițescu, Viorel Tilea, Emanoil Slătineanu, prof. C. Jornescu, prof. Octav Onicescu, prof. Alexandru Marcu, ing. Giugurtu, av. Vojen, prof. Dragoș Protopopescu, Toma Vlădescu, prof. Cristea Niculescu, Mircea și Grigore Manoilescu, Jöldea Rădulescu, Mihai Zaharia, Manzone, directorul Inst. de Cultură Italiană, d. Mircea Pienescu, Ștefan Băbeanu, dr. Cristian Petrescu, dr. T. Tăzlăuanu, prof. Alex. Penescu, d. Mario Costa atașat de presă, etc., etc.

D. prof. Bortolotto s'a întreținut cu cei prezenți într'o atmosferă extrem de cordială în special asupra problemelor statului modern și asupra realizărilor din Italia.

Prietenul nostru Emile Buré

(Continuare din pagina I-a)

lecții de politică internă, îndrituit desigur, de noua lui calitate.

Marele nostru prieten acuză, cu o inconștiență revoltătoare, pe toți conducătorii mișcării naționaliste românești, ca vânduți nemților.

Așa dar: A. C. Cuza, Octavian Goga, Vaida-Voevod, trădători pur și simplu.

Intregul tineret românesc este denunțat de inteligența acestui agent secret al francmasoneriei internaționale ca ferment de anarhie hitleristă.

In calitatea lui de «mare prieten al Românilor», individul cere imperios, exterminarea fără milă și cruțare a acestui tineret. Opiniile insului sunt întrebuințate drept argumente serioase anti-românești.

Și pentru-a lichida orice îndoială asupra obiectului afecțiunei d-lui Buré, o știre recentă ne anunță, senzaționala colaborare a acestui domn, la o fițuică comunistă, care apare la Paris și care se intitulează insinuant «Gazeta românească».

Iată deci, al cui prieten este directorul ziarului «L'Ordre», d. Emile Buré.

Socotim că, în urma acestei demascări, prietenii din România ai acestui domn, vor renunța înfârșit la o amiciție atât de compromițătoare, încât numai scuza unei naivități fără margini poate fi primită.

Iar domnului Emile Buré, ne-am permite, cu o politeță ceva mai inteligentă, să-i dăm un sfat: acela de a renunța definitiv, oricâte nostalgice chemări ar simți sufletul lui atât de darnic cu prieteniile, la orice vizitare a țării românești.

Virgil Rădulescu

Rectificarea convenției culturale româno-polone

Azi dimineață la ora 11 s'a desfășurat la ministerul de externe, ratificarea schimbului de documente privitor la convenția culturală româno-polonă.

Documentele au fost schimbate de d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine și d. Arciszewschy, ministrul poloniei la București.

Avansările au fost suspendate până la 1 Septembrie

Eri s'a semnat un jurnal al consiliului de miniștri prin care se suspendă orice numiri și avansări de personal la instituțiile publice și ministere până la 1 Septembrie 1937.

Fac excepție ministerul apărării naționale, al aerului și al marinei și ministerul de justiție.

Decretul va apare azi în Monitorul Oficial.

Pentruce am adus pe Daci?

(Continuare din pagina I-a)

turile și se închiagă ființa noastră etnică. In urma convorbirilor avute cu câțiva prieteni înțelegători, apreciind în cel mai înalt grad gândul ce m'a călăuzit, am ajuns la con-

chip de Dac

vingerea că zidurile unui simplu muzeu între cari aș putea închide la nevoie rezultatul strădaințelor mele, n'ar întruchipa exact intențiile ce le-am urmărit din momentul în care am lăsat să fie turnat în bronz bustul lui Decebal din Galeria Chiaramonti.

Colecția mea de busturi și de basso-reliefuri nu trebuie să însemneze numai o estetică și exactă înșiruire etichetată a câtorva opere de artă, dealungul unei polițe pe care se va așterne praful în abondență, din încăperile unei clădiri reci și fără viață. Opera ce am realizat trebuie să devină o realitate vie, un simbol, o întrupare de gând, a cărui semnificație să întreacă sobrietatea academică și eleganța anchilozată a unor mucede ziduri de Muzeu.

In acest scop am imaginat că locul cel mai potrivit pentru adăpostirea marmorelor și bronzurilor strămoșilor, ar fi unul din Stadioanele noastre naționale din București, unde zeci de mii de tineri concentrați la jocuri olimpice și nobile întreceri de călire a forțelor fizice, ar putea avea prilejul unei recreeri și de natură spirituală ce le-ar păstra viu în piepturile lor focul sacru al dragostei de țară...

Așezate la distanțe potrivite, într'o armonioasă înșiruire de firizi artistice și complectate cu statui, cu inscripții și maxime lapidare, busturile și basso-reliefurile ce intenționez să le dăruiesc poporului românesc, nu vor întârzia să alcătuiească oglinda vie a trecutului național, devenind un izvor de perpetuă inspirație și nobile îndemnuri pentru viitor.

In forma aceasta Stadionul ar primi semnificația unui adevărat templu al virtuții, însemnând pe planul educației noastre naționale acea ce pentru Germania reprezintă, spre pildă, teatrul dela Bayreuth conceput de Wagner, și din punct de vedere religios pentru Catolici izvoarele tămăduitoare și bisericile de la Lourdes...

O sursă eternă de puternică inspirație, o glorificare a trecutului, un imbold pentru prezent, o exaltare sublimă a valoarei personalității!

I. Broșu

SPORT

N. Grămătic despre o echipă nenațională și o comisie de selecție anti-națională

„Românilor nu le place să le facă alții copiii", spune d. Camil Petrescu

Footballul este un joc englezesc împământenit la noi mult mai în urma unor vecini ai noștri — ungurii de pildă. Deaceea acest sport era în plină desvoltare dincolo de munți, când în Vechiul Regat se găsea abia în începuturile sale. Acestui fapt se datorește supremația, categorică la un moment dat, a jocului din Ardeal, unde era practicat cu osebire de minoritarii unguri și evrei, asupra celui de dincoace de munți.

In 1922—1925 cu greu se puteau găsi jucători români care să practice jocul așa cum e cerut de condițiile selecționării, ceeace explică deci reprezentativele României erau formate exclusiv din jucători cu nume streine. Deatunci însă footballul regățean a evoluat, imprimându-și tot mai accentuat caracterul temperamentului nostru, și începând de prin 1932 Bucureștii au reclamat conducerea vieții sportive a țării.

Am făcut această scurtă introducere a evoluției footbalului nostru pentru a documenta pe cetitori asupra originei unei probleme, care în ajunul fiecărui match internațional produce o adevărată frământare revoluționând întreaga gazetărie de specialitate și pune în grele dileme pe conducători.

Interese meschine de club, lașitatea și venalitatea unor trepăduși învestiți cu roluri oficiale, zădărnicesc la nesfârșit dorința de a vedea in imoșenia românească ducând la biruință reprezentativele neamului românesc, în așa măsură că în jocurile internaționale de football, fluturarea steagului românesc și imnul național sunt mai curând insultate de aleșii României care nu vorbesc pe cren decât ungurește.

Aprige campanii de presă

Impotriva acestei stări de lucruri intolerabile pentru sentimentul românesc a început o campanie de «românizare» încă prin 1932, cunoscutul ziarist N. Grămătic. Cei inițiați știu că subt acest pseudonim se ascunde pentru ca să se poată deda unei preocupații recreative unul dintre marii noștri romancieri cu un important rol în viața noastră culturală unde depune o activitate diversă și istovitoare.

O după amiază de Duminecă petrecută în aerul liber al unui stadion, în urmărirea distractivă și acaparantă a jocului cu mingia, d. Camil Petrescu uită câteva clipe manuscrisele Revistei Fundațiilor Regale și problemele de filosofie. Două ore de scufundare în viața frenetică a unei mulțimi de 20.000 de oameni, sunt reconfortante.

D-sa însă nu părăsește nici chiar pe terenul acesta spiritul critic și iată de ce N. Grămătic a devenit pentru noi un redutabil confrate de... specialitate.

Incă din 1932, N. Grămătic arăta cu ironie și indignare când se pregătea matchul cu Franța ce caraghiozlâc era și este din păcate, să ne opunem marilor noștri aliați și de războiu, dorind să-i înfrângem cu o echipă ungurească.

DE 20 DE ANI O VICTORIE ADEVARATA DE CATRE MINORITARII DIN ECHIPA ROMANEASCA. Căci nu poți numi victorii adevărate cele obținute asupra bulgarilor și altor balcanici la acele caraghioase Balcaniade, ori asupra unei mediocre echipe franțuzești adusă pe teren direct dela Snagov aburită de alcool. Căci s'au pretat și la asta conducătorii federației. In ajunul fiecărui match internațional plimbă echipa adversă la Snagov, dându-i un copios banchet și având grija în acest timp să închidă echipa românească la hotel.

TARTACUTA SELECTIONEURILOR

Chiar așa, echipa minoritară cum este, ce șanse îi vedeți.

— Ce șansă vrei să-i văd. Inaintarea actuală e bazată pe raportarea caraghioasă dacă nu suspectă a unui selecționeur, care a telefonat înflăcărat că înaintarea Ripensiei în matchul de Duminecă a fost într'o formă grozavă.

Ca să vezi câte parale face tărtăcuța selecționeurului e destul să spunem că înaintarea Ripensiei n'a marcat nici un goal și că unicul punct a fost înscris de... Kotormany.

Mă rog dacă a fost așa de formidabilă această înaintare dece n'a marcat? Trebuia să 'ncerce cealaltă tărtăcuță de selecționeur din București dela capătul telefonului, dacă aveau sclipire de inteligență. In cazul acesta tărtăcuța dela Timișoara trebuia să răspundă. Din pricina apărării adverse care a fost și mai bună decât înaintarea Ripensiei, în cât nu i-a permis să marcheze nimic. Și-atunci tărtăcuța dela București, într'o sclipire de inteligență n'avea de cât un singur răspuns.

Dacă înaintarea Ripensiei a fost formidabilă iar apărarea ceferistă i-a venit totuși de hac, atunci se impune selecționarea lui P. Rădulescu, Roșoulet și Wetzer.

NUMAI NOROCUL NE POATE ADUCE VICTORIA

Prin urmare ce te poți aștepta dela o înaintare care n'a existat în fața apărării rapidiste. Cum o să marcheze apărării cehoslovace?

Șansele sunt absolut inexistente, teoretic. Numai hazardul poate decide. Norocul.

Federația joacă prestigiul românesc la ruletă. O șansă din 36.

Dacă pierde spune și ea ca ofițerul acela dintr'o nuvelă a lui G. Brăescu, care dupăce pierde solda trupei la cărți, a doua zi înjura compania: «Pezevenghilor, iar n'ați avut noroc»! Principalul e ca ei să fie acolo la federație și să aranjeze matchuri cu rețete de milioane. Toată chestia e dacă cehii vor marșa și se vor chercheli în ajun la Snagov. Atunci șansele sunt serioase.

Personal, îți repet, nu mă interesează o victorie obținută cu șapte minoritari.

Acestea sunt desigur părerile pe care le împărtășește întreaga OPINIE ROMANEASCA, care a fost și este înșelată de COMERCIANȚII EMOȚIILOR EI NAȚIONALE.

ION STRAJUICA

Dece nu s'a soluționat nimic

D. N. Grămătic supunea pe vremea aceia în coloanele ziarului Țara noastră că Ștefan cel Mare nu și-ar recunoaște ca a sa o victorie obținută cu numele lui Rafinsky, Dobay, Kotormany, Burger, Covaci, etc. Afirma aceasta ca o categorică concluzie după un aspru rechizitoriu făcut selecționeurului de atunci. In fiecare an d-sa, fie cu ocazia formării echipei pentru Balcanidă, fie pentru alte matchuri internaționale a stârnit aprigi campanii de presă pentru românizare. Sunt cunoscute mai ales articolele d-sale privitoare la șmecheria jucătorilor minoritari din echipă, publicate în Cuvântul, Țara Noastră, săptămânalul Football — editat de d-sa — și mai în urmă într'un cotidian de seară.

Se poate spune că numai datorită intransigenții campaniilor d-sale s'a frânt la un moment dat indolența «oficialilor» acceptându-se aceea faimoasă formulă de 8 români plus 3 minoritari.

De un timp N. Grămătic, care în primul rând este romancierul, dramaturgul, eseistul și artistul Camil Petrescu, nu și-a mai spus cuvântul în această problemă prin răscolitoarele lupte duse pentru soluționarea ei. Bănuim că este la mijloc și o melancolică decepție, un fel de desgust pentru cei ce n'au ascultat niciodată la comandamentele acelea.

Fiindcă problema departe de a se soluționa se îndărătnicește să rămâie mereu actuală. Căci în loc să se fi urmat o politică curată cu sărbe de publicațiu, cât românesc și de publiciști ca N. Grămătic, Ion Hulitrescu, Albescu, etc., s'a ajuns la rușinoasa situație de a NU PUTEA (?!) avea în anul 1937 decât o echipă cu 7 (șapte) minoritari și 4 (patru) români, care „e capabilă să smulgă victoria cehoslovacilor".

Mai mult cei care avem curajul acum de a cere să avem o echipă românească suntem pur și simplu priviți ca niște «neinițiați» de «confrații» «competenți».

D. CAMIL PETRESCU
(Grămătic)

Deaceia socotim îmbărbătător și totodată cu autoritate lămuritor cuvântul unui scriitor de talia d-lui Camil Petrescu, și a unui sportiv ca N. Grămătic.

Ca tot ce interesează pe un sportiv în acest moment convorbirea noastră a plecat dela banalalizata întrebare.

La 15 milioane români nu sunt 11 jucători?

— Ce credeți despre modul în care s'a selecționat echipa națională în acest an?

— Care echipă națională?

Iuhasz, Covaci, Bodola, Dobay, Szanislo, Burger? Asta numești d-ta echipa națională? Asta este «numerus valachichus» pe dos. Adică valachichus exclus...

— Bine dar federația declară că n'a găsit alții mai buni. Că ar fi vrut, dar n'a avut de unde să ia jucători români.

— Se vede atunci că românii n'au bosa footballului. Mă rog poți să scoți din 14 milioane de români un geniu muzical, medici cu reputație europeană, ingineri cari să facă poduri peste Dunăre, dar după opinia d-lui Costel Rădulescu sau cum îl chiamă, din 14 milioane de români nu poți să alegi jucători de talia lui Juhasz.

— Această comisie compusă din d-nii Jugo președinte, Teofil Moraru, dr. Huza, Puiu Stroescu și Costel Rădulescu, e și ea de părere că românii vor ajunge odată și ei în stare să priceapă footballul dar că pentru moment nu putem prezenta o echipă românească.

— Sunt niște delicioase hahalere toți acești domni și habar n'au de football.

Sunt ca niște plasatori la teatru care se cred specialiști numai fiindcă au stat 20 de ani pe culuar. Dar autorii și actorii nu se recrutează dintre plasatori de teatru, altminteri oameni cum se cade.

Dacă «specialiștii» noștri se pricepeau, din 14 milioane de români formau ei 11 jucători, în decurs de 20 de ani, dela 1918 încoace.

Formezi un ofițer în doi ani, un bun servant de mitralieră în șase luni, un medic în cinci ani, un constructor de blokuri în cinci ani și nu poți să formezi un jucător cu mingia în 20 de ani?

Peste doi ani avem echipă: poveste

Ei spun că peste doi ani vom avea echipă românească formată din elemente tinere.

— Exact. De 20 de ani tot spun asta. D-ta cunoști tăblițele acelea pe care cârciumarii șmecheri le pun la mahala în prăvălie: Creditul se amână pe mâine»? Așa și cu șmecherii dela federație. Echipa românească se amână... pe doi ani.

— Sunt totuși numeroși sportivi care preferă o victorie românească, fie și obținută cu minoritari

— Ești sigur că sunt sportivi români? ASTA S'O CREZI D-TA. EU CRED CA ROMANILOR NU LE PLACE SA LE FACA ALȚII COPIII. Sau dacă sunt și asemenea români eu prefer să ne lipsim de ei.

DEALTMINTEREA E O SFRUNTATA MINCIUNA. NU S'A OBȚINUT NICIODATA IN DECURS

CARNET

Grozavi mai sunt și ungurii ăștia. Nu uită nimic.

De pildă, echipa cehoslovacilor își stabilise drumul prin Budapesta ca să vină în România. Trecerea cehilor pe teritoriul maghiar a fost interzisă fiindcă erau însoțiți de maiorul Tessar.

Se zice că acesta a fost ofițer în armata ungară, și condus de simțul său național și-ar fi permis să treacă în oștirea noului stat fără să întrebe pe foștii săi împilatori.

Și când te gândești ce ușor se fac uitate la noi multe fapte ale ungurilor...

Petea Vâlcov nu va juca în echipa «națională» a comisiei de selecție.

Are motivele sale să se recuze.

Vânzarea biletelor pentru matchul România—Cehoslovacia se face în următoarele localuri:

Biletele de tribună și loji: la magazinul Marathon din Pasagiul Imobiliara.

Peluză și peluză populară: la mag. Sporting din str. Doamnei No. 2.

Se atrage atenția onor. publicului că se vor mai pune în vânzare încă 1000 locuri de promenadă.

Centrala Cooperativă de Producție, Aprovizionare și Valorificare Agricolă

„CECOPAVA"

Convocare

In conformitate cu dispozițiunile art. 33 și 34 din statute și potrivit hotărârii luată de consiliul de administrație în ședința dela 11 Martie 1937, societățile cooperative, uniunile, federalele și centralele cooperative asociate în Centrala Cooperativă de Producție, Aprovizionarea și Valorificarea Agricolă (Cecopava), sunt convocate în adunarea generală ordinară în ziua de Joi 15 Aprilie 1937, ora 9 dimineața, care se va ține în București, în localul Societății „Progresul Silvic" din B-dul Take Ionescu No. 31.

In cazul când adunarea generală nu va întruni, în ziua de 15 Aprilie 1937, numărul de membri statutar adunarea se va ține de drept a doua zi, la aceeași oră și în acelaș loc, putându-se lua hotărâri valabile cu oricare ar fi numărul societăților prezente, însă numai asupra chestiunilor ce au fost înscrise în ordinea de zi a primei adunări.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a consiliului de administrație, cu privire la mersul centralei, dela înființare și până la 31 Decembrie 1936.
2. Raportul censorilor și avizul Consiliului Superior al Cooperației cu privire la gestiunea centralei pe timpul dela 1 Iulie 1935—31 Decembrie 1936.
3. Raportul comisiunii de supraveghere din Comitetul Național Cooperatist, conform art. 141, alin. e, punctul 1, din legea pentru organizarea cooperației.
4. Aprobarea bilanțului centralei și a contului de profit & pierdere la 31 Decembrie 1936, repartiția excedentului rezultat la acea dată și descărcarea consiliului de administrație de gestiunea sa.
5. Aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe 1937.
6. Alegerea a trei censori și trei supleanți.
7. Diverse și eventuale.

In conformitate cu art. 34 din statute, se trimite odată cu aceasta, copii de pe bilanț, contul de profit & pierdere și raportul comisiei censorilor, pentru timpul dela înființare până la 31 Decembrie 1936.

Potrivit art. 36 din statutele Centralei Cooperative de Producție, Aprovizionare și Valorificare Agricolă unitățile cooperative asociate, vor fi reprezentate în adunarea generală printr'un membru din consiliul de administrație ori din comisia de censori, desemnat de consiliul de administrație, împreună cu comisia censorilor.

Un exemplar [illegible] al respectiv, [illegible] turatului formular [illegible] cei prezenți, va [illegible] statului împuternicit [illegible] adunarea generală [illegible] pentru a se legitima [illegible] lui acestei adunări.

In ce privește [illegible] cooperative asociate [illegible] prezentate la adunare [illegible] el este reglementat [illegible] centralei, potrivit [illegible] turat.

Consiliul de [illegible]

Unitățile cooperative asociate la Centrala [illegible] Producție, Aprovizionare [illegible] ficare Agricolă, [illegible] 1937, au drept de [illegible] ror chestiunilor din [illegible] cu excepția celor [illegible] tul 4.

Activ — Bilanțul general la 31 Decemvrie 1936

I. Asociații: Statul		—	
Societăți cooperative		—	1.999.750
II. Imobilizări:			
a) Participațiuni		710.000	
b) Inventar mobilier, bibliotecă, vehicule și animale		1.285.370	1.995.370
III. Disponibil:			
a) Casa		5.987.977	
b) Bănci		17.541.313	
c) Devize		5.540.589	
d) Fonduri numerar gestionari		2.272.164	
e) Cupoane și dividende		116.[illegible]	
f) Ordonanțe armată		2.021.575	83.479.714
IV. Plasamente:			
a) Grâu porturi		84.358.316	
b) Grâu în depozitele unităților		27.178.179	
c) Efecte publice și acțiuni		3.358.912	
d) Păduri în exploatare		857.114	
e) Imprumuturi stat (ministerul cooperației)		23.000.000	
f) Conturi curente unități		71.309.983	
g) Armată grâu și grăunțe 1935-936		10.814.794	
h) Armată grâu și grăunțe 1936-37		19.752.180	160.569.078
V. Diverși			
a) Debitori		4.066.537	
b) Diverși cumpărători grâu export 1935—937		18.339.631	
c) Prime valutare și economice		10.457.097	
d) Dobânzi împrumuturi stat		218.667	33.076.932
VI. Conturi diverse:			
1. Cheltuieli reportate			
a) Cheltuieli de administrație	179.104		
b) Arenzi bălți	641.269		
c) Dobânzi scont	1.903.555	2.723.928	
2. Garanții depuse		280.585	
3. Cont tranzitoriu D.		42.088	3.046.601
Total		—	381.167.445
VII. Conturi de ordine:			
a) Diverse efecte publice în garanție		1.123.500	
b) Efecte în garanție		152.220.000	
c) Asociație unități 1935-936 cont tranzitoriu D.		69.905.818	
d) „ „ 1936-937 „ „ D		216.523.627	739.772.945
Total general			1.323.94[illegible]

Pasiv

I. Fonduri proprii:		
Capital: a) Statul	5.000.000	
b) Societăți cooperative	3.275.000	8.275.0[illegible]
Fonduri: c) Fond amortisment, mobilier bibliotecă etc.		1.283.3[illegible]
d) Fond diferență curs efecte publ.		921.5[illegible]
e) Fond asigurări		1.498.0[illegible]
f) Fond [illegible]ioare		2.8[illegible]
II. Exigibilități:		
a) B. N. E. Efecte sconate		384.900.0[illegible]
b) M. A. D. Valorificarea cerealelor 1936-937		14.250.0[illegible]
c) Conturi curente unități		4.657.7[illegible]
d) Depuneri libere		73.9[illegible]
III. Diverși:		
a) Creditori		1.478.27[illegible]
b) Diverși cumpărători grâu export 1936-937		51.866.7[illegible]
c) Unități predătoare grâu și grăunțe 1935-36		35.298.3[illegible]
d) „ „ 1936-37		40.801.3[illegible]
e) Deponenți de garanții		253.0[illegible]
IV. Diverse conturi:		
a) Angajamente din participațiuni		568.0[illegible]
b) Comisioane armată		1.508.33[illegible]
c) Rețineri rambursabile		21.008.8[illegible]
d) Cont tranzitoriu C.		3.131.80[illegible]
V. Beneficiul net		—
Total		—
VI. Conturi de ordine:		
a) Efecte publice în garanție		1.123.500
b) Deponenți efecte în garanție		152.220.000
c) Asociație unități 1935-936 cont tranzit. C.		69.905.818
d) „ „ 1936-37 „ „ C.		216.523.627
Total general		

Debit — Profit și Pierdere la 31 Decemvrie 1936

I. Cheltuieli:		
1. Cheltuieli de administrație	13.513.53[illegible]	
2. Comisioane	1.223.75[illegible]	
3. Dobânzi	15.036.613	29.773.900
II. Valorificări		
1. Produse diverse	—	151.020
III. Amortizări:		
[illegible] mobilier, vehicule și animale	—	1.145.479
Total	—	31.070.399
IV. Beneficiu net	—	12.380.703
Total general	—	43.451.102

Credit

I. Comisioane, dobânzi și benef. diverse	—
II. Exploatarea bălților	—
III. Taxe de înscriere	—
Total general	

Președintele consiliului de administrație, *preot Const. Dron*

Directori: *D. Hagi Paraschiv, Petre Pălănceanu, I. Popescu-Greaca*

Director general, *Cristea [illegible]*

Șeful serv. contabilității, *[illegible]*

Subșef serv. contabilității, *Const. Lupescu*, expert-contabil

Membrii consil. ad-ție: *Panait Popovici, T. Dumitrescu Firicel, Iuliu Mihalcea, preot Gheorghe Florea, preot C. Popescu, P. I. Bucoveanu, Șerban Geblescu*

Verificat de noi, censori: *N. Arghir*, expert contabil, *V. Tomegea, Sever Ghiață, P. Georgescu Brăila*

Văzut și aprobat, comisarul guvernului *Ion Ghiață*

Ședința delegației economice a guvernului

Eri seară, s'a ținut la ministerul de industrie și comerț, ședința delegației economice a guvernului, sub președinția d-lui Ion Inculeț, vice-președintele consiliului din miniștri.

Au participat d-nii: V. Pop, I. Nistor, M. Cancicov, Mitiță Constantinescu, M. Negură, Berceanu, T. Moșoiu, R. Franasovici și E. Marian.

La sfârșitul ședinței s'a dat următorul comunicat:

Delegația economică a guvernului s'a întrunit la ora 6 la ministerul industriei și comerțului sub președinția d-lui I. Inculeț, vice-președintele consiliului de miniștri.

S'a examinat cererea cultivatorilor de sfeclă de zahăr de a se majora prețul zahărului.

Chestiunea a rămas în continuare, pentru ședința viitoare a Delegației economice.

S'a soluționat apoi chestiuni curente. Ședința s'a ridicat la ora 9 seara.

Sădirea pomilor la Reg. 2 Art. Grea

Intr'un cadru de mare sărbătoare și înțelegere, reg. 2 Art. grea, la el acasă, fără sgomot oficial și-a oficiat sădirea pomilor. Comandantul reg. d. colonel Ionașcu C. asistat de toți d-nii ofițeri, între cari distingem pe d-nii lt. coloneli Tetrat, Burnea și Gârbea, Maior Coandă, Căpitanii Zămbatu Cristea, Gribincia, Manoliu, Letea, etc.; lt. Petrovici, Spălățelu, Gheorghiu, Bădescu, Trandafir, etc.; slt. Th. Stănescu, C. Irimescu, Iacob, etc.

Trupa, în care se încadrează recruții sfioși și simpatici ca niște «boboci», se aliniază în careu, sub privirile de vulturi ale comandanților. In această atmosferă, ofițerii și subofițerii predică exemplul, fapta. Fiecare sapă și pune un răsad de codru, cu eticheta numelui său. Iși iau angajamentul ca din puieți să crească arbori falnici. Curtea regimentului, glodoasă și priporoasă, devine ca prin farmec o grădină. D. colonel Ionașcu, într'o cuvântare scurtă și înțeleaptă a arătat importanța acestei solemnități. Este o tradiție românească. Mare și sfântă. Noi ostașii trebue să o cinstim. Astăzi ne înfrățim cu pădurea, cu natura. Credința noastră, poezia, istoria neamului sunt strâns legate de codru. Dar în afară de această importanță etică, mai este o latură practică. Samsarii ne-au chelit țara. Să-i redăm podoaba și bogăția pădurii! Crearea unor «păduri sacre» este o fericită idee, pe care noi ne legăm să o facem o măreață faptă.

Apoi d. slt. Th. Stănescu, a recitat o poezie originală de toată frumusețea adresată trupei. Pe noi, crainicii ai unei Românii constructive, repusă în tradițiile sale, ne bucură gestul mare al d-lui colonel Ionașcu. Gest care scoate solemnitatea sădirii pomilor din cadrul mic, școlăresc și platonic, revărsând-o în albia de preocupări a neamului.

Bravo, d-le colonel! Să trăești d-le colonel!

GIM

Cursurile școalei de războiu la P.-Neamț

In ziua de 4 Aprilie au sosit în orașul nostru 60 ofițeri elevi anul II ai Școalei superioare de războiu din Capitală. In gară au fost primiți de către d. colonel Manoliu, comandantul reg. 15 infanterie și întregul corp ofițeresc al regimentului în cântece de fanfară. Cursurile le-au ținut la Cercul Militar din localitate; iar aplicațiile practice le-au făcut prin munții din jurul orașului. Conducerea cursurilor a avut-o d. colonel N. Stoenescu, director de studii al Școalei superioare de războiu, ajutat de d-nii profesori: lt. colonelii Petrescu, Mardare, Eftimie și Nestorescu, maiori Loșculeț și Tomoroveanu și căpitanii Eugen Niculescu, Ticuță Mihăilescu și Antachi Ionescu.

INFORMAȚII

Astăzi, 14 Aprilie d. *Charles Oulmont*, conservator al Muzeului Saint Claud, critic de artă și publicist, vorbește la Fundația universitară Carol I, la ora 6 d. a., despre *„L'Homme jugé par la femme"*.

Astăzi 14 Aprilie, d. Charles Upson Clark, profesor la City College din New-York și cunoscut filo-român, vorbește în Aula Academiei comerciale, la ora 9 seara despre „Situația actuală în Statele Unite". D. Clark va conferenția în limba română.

Asociația patriotică «Vitejii Neamului» constituită din ofițerii — distinși în marele războiu cu Ordinele «Steaua României cu spade și Panglică de Virtutea Militară» — a fixat pentru anul acesta *adunarea generală statutară în ziua de 18 Aprilie 1937, orele 10 dimineața în Sala Cercului Militar din București.*

Se vor discuta chestiuni în legătură cu acțiunea desfășurată de Asociație până azi — și se va sărbători cei doi Președinți ai ei.

Sublocot. rez. Sadoveanu Leonard născut la 10 Noembrie 1895 în București, e rugat să-și comunice adresa printr'o c. p. Diviziei I-a Timișoara, precum și cercul de recrutare unde face vizele anuale, pentru a primi diferite ordine dela Divizia I-a unde contează ca ofițer de rezervă.

Ministerul muncii, a stabilit comisiile de examinare pentru eliberarea titlurilor de capacitate, sperându-se a se mări veniturile pregătirei profesionale, prin încasarea taxelor respective.

Direcția veniturilor din Casa Centrală, a dispus să se înființeze fișa de activitate a serviciului de inspecție, pentru a se putea urmări lucrările acestui serviciu.

La Casa Centrală se studiază contopirea unor direcții, pentru ca să rămână în funcție numai patru.

Prin această contopire, s'ar realiza diferite economii, urmând ca și serviciul de inspecție să aibă un plus de funcționari, necesari controlului din câmpul muncii.

Se aduce la cuno[illegible] tronilor și lucrători[illegible] coafeze, manechin[illegible] tală și din țară [illegible] zațiunilor Onor. [illegible] sănătății și ocrotir[illegible] 54-937 s'a înființa[illegible] sare al lucrătorilor [illegible] oficial și în mod [illegible] Sindicatului patron[illegible] fori din Bucureșt[illegible] unde toți breslași [illegible] încredere spre a [illegible] gratuit.

Studenții la dom[illegible] Indrumări misi[illegible] dela facultatea de [illegible] curești vor fi pre[illegible] ținerea lucrărilor [illegible] lele de 13 și 20 M[illegible]

Duminică 11 Ap[illegible] într'un cerc intim [illegible] tură a d-nei Irgat[illegible] o serie de pânze [illegible] cle și împrejurimi[illegible]

Vernisajul a [illegible] Suphi Taurioer [illegible] și de alte person[illegible]

Expoziția se poa[illegible] rele 10—13 și 15-[illegible] No. 3.

Personalul librăriei [illegible] nească» anunță [illegible] scumpului și distins[illegible]

Ion Vasiles[illegible]

de 2[illegible]

Mort în diminea[illegible] Aprilie 1937, la da[illegible] ților pe care le-a [illegible] multă abnegație.

Inmormântarea va a[illegible] prilie, ora 3, la cimit[illegible]

Rugați-vă pentru d[illegible]

[Ro]mânizarea economiei

Soluţia naţional-ţărănistă

II

[...]idul naţional-ţărănist, ina[...] în timpul guvernării sale, [...] de economiei româneşti au [...]ite numai din punctul de [...]ocial şi economic. [...]matic, naţional-ţărăniştii [...]ocupaţi de ridicarea veni[...] standardului de viaţă al [...]rului (ţăran sau orăşan), [...] şi de creşterea productivi[...]nomiei româneşti, indife[...]n cine şi prin ce capitaluri [...]scop erau destinate împru[...] desvoltare, contractate [...]ernele naţional-ţărăniste şi [...]ceastă linie s'ar aşeza în[...]or politică — expedient de [...]are a cerealelor şi creare a [...]dit ipotecar agricol. In ce [...]a reuşit partidul naţional[...] să se apropie de acest obi[...]m avut ocazia să arătăm în [...]ăr al acestui ziar, atunci [...]n analizat aportul naţional[...]nului în economia româ[...]

[...] este că problema naţionali[...]conomiei noastre nu s'a pus [...]lui, care tot timpul s'a nu[...]naţional», conform unei tra[...] nomenclatură, veche la noi. [...]eastă poziţie... generos demo[...]care ignorează naţia ca rea[...] istorică, proclamând în [...] realitatea şi primatul clasei [...] fără naţionalitate, naţional[...]tii au rămas şi după desme[...] din noua opoziţie, păstrând-o [...]u riscul unei rupturi, cum a [...]cea a d-lui Valda-Voevod, ple[...]mai pe chestiunea problemei [...]ale.

[...] o vreme, doctrinarii ţărănis[...] (marxism aplicat la ţările a[...]) au început să cedeze. In de[...], ţărănism la noi nu poate fi [...] românism. Nu formează ţăra [...]MANI 85% din populaţia ţării [...] reprezintă el tezaurul de ro[...]m pur, autentic? Un naţiona[...]nai realist decât acesta nu se [...] închipui la noi. Şi aşa s'au [...]în plin naţionalism-ţărănist şi au purces la teoretizări pe tema românizării economiei.

«Românizarea economică, presupune, în primul rând, asigurarea formaţiunii de capital mobiliar românesc, fără de care orice sforţare este zadarnică». Aşa găsesc scris într'o recentă lucrare a technicianului economic al partidului, d. Virgil Madgearu.

Este desigur o condiţiune, dar nu singură şi indispensabilă. Acest capital românesc, nu-l poate furniza decât ramura de producţie preponderentă în economia naţională şi prin excelenţă românească: agricultura. Deci obiectivul unei politici realiste trebue să fie organizarea agriculturii în astfel de condiţiuni, încât să lase ţărănimii un venit ridicat în care să se alimenteze capitalul mobiliar. Acest capital românesc ar fructifica apoi economia noastră. Probabil că s'a substitui capitalurilor streine, înfipte în petrolul şi pădurile noastre, şi concomitent, ca o necesitate logică, aceeaş substituire s'ar opera la personal.

Iată o soluţie teoretică, cu aparenţă de soliditate logică şi aderenţă la economia românească.

Se recunoaşte de autorul teoriei că formarea capitalului mobiliar prin exploatarea agriculturii de ţărani este lentă, foarte lentă. Deaceea Statul este invitat ca, prin anumite monopoluri (al comerţului de cereale, al distribuirii produselor petrolifere pe piaţa internă, al importului produselor farmaceutice, al cărţilor didactice etc.) şi etatizări de industrii (industria de războiu, industria de cărbuni, de gaz metan etc.), prin extensiunea sa într'un domeniu, care l'a refuzat până acum, să creeze astfel de capitaluri, iar prin credit şi cooperaţie să accelereze procesul rural de formare a lor.

Vom vedea dacă soluţia neo-ţărănistă este sinceră şi realizabilă.

Alexandru Sever

Ce vor asiguraţii ?

Pot fi socotiţi „Cobai" asiguraţii bolnavi ai Casei Centrale ?

Ştiinţă... Comerţ... sau Şarlatanism ?

In diferite articole, noi am arătat analiză cauzele [...], la Casa Centrală pentru aprovizionarea cu medicamente a depozitului farmaceutic.

Articolul bugetar, prevedut suma de lei 69 milioane, costul acestor produse — care a scăzut cu 18 milioane, — desigur cu măsura de prevedere, ţinându-se seama şi de relatările noastre.

ŞTIINŢA... SAU ŞARLATANISM?

Această furnitură reprezentând apărarea muncitorilor asiguraţi, se poate discuta sub trei aspecte: ŞTIINŢIFIC, COMERCIAL şi SPECULATIV.

Din punct de vedere ştiinţific, se va lua în considerare valoarea CLINICA, BIOLOGICA şi TERAPEUTICA, a produselor medicale, cu care armează a se trata asiguraţii bolnavi.

Farmacopeea română ca şi cele străine, trebuesc avute în vedere — în legătură cu prescripţiile medicale ale corpului medical din asigurări.

SERURILE, VACCINURILE PREPARATELE OPOTERAPICE ARSENICALE, BISMUTATE, VERIFICATE SUB CELE TREI CONDIŢIUNI — POT FACE OBIECTUL UNOR CHELTUELI UTILE PENTRU FOLOSUL ASIGURAŢILOR.

Comisia medicală va ţine seamă de cele trei verificări, care trebue să existe la baza acestei furnizări de medicamente.

MUNCITORI, SAU... «COBAI»?

Aprovizionarea cu medicamente făcându-se cu ajutorul depozitelor «engros», comisia de licitaţii va cerceta seriozitatea acestor depozite — INLATURANDU-SE CONCURENŢA DESANTATA — fiind vorba de sănătatea muncitorilor din câmpul muncii.

Alianţa străină, care caută a introduce «similare», sau «sinonime», trebue înlăturată.

Ea urmăreşte numai avantagii materiale, în detrimentul sănătăţii lucrătorilor.

Pyramidon, Aspirină, Fanacetină, Chinină, Urotropină, Pypefină, Neosalvarsan, originale «Bayer», «Schering», «Merck, nu pot fi înlocuite cu synonime.

SUNT PRODUSE CLASICE, VERIFICATE ŞI PRESCRISE DE CORPUL MEDICAL DIN LUMEA INTREAGA.

COMERCIALIZAREA MEDICAMENTELOR

In această problemă unde este vorba de sănătate, dar... ŞI DE ZECI DE MILIOANE, — a ivit pe piaţă o serie întreagă de «CORBI», brăpăreţi, considerând pe asiguraţii bolnavi nişte «Cobai», pe spinarea cărora vor să facă o crudă şi tristă experienţă.

Ambalajul luxos, al acestor produse costă mai mult decât însăşi medicamentul propriu zis.

«Biletele» şi «recomandări», — de ultimă oră — sunt alături de ofertele făcute, căutând a se concura firmele şi produsele serioase.

CASA CENTRALA MAI ARE NEVOIE DE MEDICI?

Ca exemplu, dăm laboratorul «SAPIC», din Cernăuţi — care prin numeroasele produse oferite — ne îndrituește să considerăm prezenţa medicilor, ca inutilă la Casa Centrală.

CACI, ELE VINDECA TOATE BOLILE, ASCULTAŢI:

Denumirea produsului	Indicaţiuni terapeutice
AGRIPON	Gripă, Pneumonie, Nevralgii, Ciatalee, Dureri reum. tice.
BISMOCALCIU	Ulcere, Constipaţie.
CALCIU-DIURSAL	Arterioscleroze, Astm. Menopauză, Astm. cardiac.
CORDISAN	Cardotonic. Maladii infecţioase.
PULMOSEPT	Bronşită. Gripă. Pojar. Pneumonie.

Dacă aceste cinci produse vindecă atâtea maladii, apoi cele 150 din tabloul Casei Centrale, ce n'ar putea vindeca? Şi atunci... de ce ar mai trebui medici?

CE ESTE DE FACUT ?

Cerem să se facă fişă individuală pentru fiecare casă producătoare, cât şi fişa fiecărui preparat. Numai atunci se va putea stabili seriozitatea firmei, dar mai ales valoarea terapeutică a preparatelor medicale, prin răspunsul medicilor dela casele de asigurări.

G. Acsenti-Justus

TECHNICA GENERALA
Inginer GH. CREŢU
Bucureşti I. — Strada Regală No. 16 — 18
TELEFON 3.25-04
Intreprinderi mecanice, electrice, sanitare şi de încălziri centrale, radio, depozit de maşini şi materiale electrice
CU PREŢURI CONVENABILE

Cum se amuză d. Stancu Brădişteanu

La ministerul Cultelor s'a ţinut de curând un concurs pentru ocuparea de noi posturi. Concurs la care s'au prezentat printre alţii şi doamne şi domnişoare.

Examinarea medicală a candidatelor — în special — s'a făcut în faţa d-lui Stancu Brădişteanu şi a părintelui Partenie de o manieră cel puţin ciudată. Pentru că bietele femei erau constrânse să-şi desbrace partea superioară a corpului până la piele şi să se înfăţişeze astfel nu numai privirilor medicului — lucru care ar fi avut un sens — dar şi privirilor dihoriene ale d-lor Stancu şi Partenie.

Cum noi nu putem crede că la Ministerul Cultelor este frumos şi corect să se organizeze concursuri de frumuseţe ca în speluncile rău famate din ghettourile americane, d. preşedinte al Consiliului ar trebui să ordone o anchetă şi să sancţioneze cu severitate pe vinovaţi.

Ministrului Cultelor nu ne mai adresăm, fiindcă ne e teamă că la chef, d-sa ar putea găsi ingenioasă procedura subalternilor săi şi ar pune să se repete divertismentul, poate chiar cu oarecari accesorii în plus.

RACITOARE
ultima perfecţiune
Articole menaj,
Tacâmuri Urs,
IONESCU, str. Academiei 23

Mari manifestaţiuni româneşti la Roma

Asociaţia generală a Românilor uniţi (Agru) organizează sub patronajul episcopului bisericii unite un mare pelerinaj naţional în Italia. Se va vizita Veneţia, Milano, Firenze, Roma şi la întoarcere Padova. Punctele centrale ale pelerinajului îl formează inaugurarea colegiului român din capitala Italiei (9 Maiu) şi serbarea naţională dela 10 Maiu, care va avea loc tot acolo, în biserica românească. Având în vedere atmosfera care stăpâneşte în Italia în legătură cu îndreptăţirea stăpânirii româneşti dincolo de Carpaţi, manifestaţia dela 10 Maiu — sărbătoarea unirii tuturor Românilor — din Roma, are o semnificaţie deosebită: Românii ardeleni declară chiar în locul originii lor că nu înţeleg să cedeze nici o brazdă din teritoriul pe care i-a aşezat Traian biruitorul.

Pelerinajul pleacă din Jimbolia, în ziua de 29 Aprilie şi se întoarce tot acolo, în ziua de 15 Maiu.

Preţul participării variază între lei 7.500 şi 12.000, în care sunt cuprinse: trenul, întreţinerea completă (casă şi masă), taxele de intrare în muzee, bacşişurile, etc.

Informaţiuni dă **Biroul Central al Agrului, Cluj, str. Nicolae Iorga şi Oficiul Cit** (Compagnia italiană Torismo) din **Bucureşti Calea Victoriei 53.**

Vacanţa de Sf. Paşte

[Vi]zitaţi 7 din cele mai caracteristice [Ora]şe Româneşti, Jugoslavia de Est şi Rusciuc

[P]rogramul secţiunei noa[stre] de turism a fost întoc[mit] şi va fi publicat în nu[mă]rul nostru de mâine. [...] în acest număr vom in[forma] cititorilor noştri, res[pec]tiv amatorilor la acea[stă] excursiune taxele de [par]ticipare.

[L]a alcătuirea programu[lui] s'a avut în vedere vizi[tar]ea celor mai caracteris[tice] oraşe ale ţării ca: Bra[şov], Sighişoara, Sibiu, A[rad], Timişoara, Baziaş, iar [de] aci cu vaporul până la [Giu]rgiu.

[U]n punct de atracţie al [excu]rsiei este *splendidul [...] cu vapoarele NFR [...] «Brâncoveanu» şi «Gri[go]re Ţanu» pe Dunăre dela Baziaş, Porţile de Fier, Cazane, la Ada-Kaleh*, Turnu Severin şi de aci până la Giurgiu.

Menţionăm că în itinerariul stabilit figurează şi trecerea vagoanelor cu excursionişti prin punctele jugoslave: Stamora Morav Bela Krakva şi portul bulgăresc Rusciuc.

Este tot ce poate fi mai frumos de vizitat într'un interval de o săptămână cât durează excursiunea, mai reconfortant şi mai nimerit în mijlocul primăverei.

INSCRIERI DUPA 15 APRILIE LA SEDIUL ZIARULUI.

Inceperea lucrărilor de normalizare a liniei ferate Creţeşti-Huşi

La 15 Aprilie crt. vor începe lucrările de înlocuire a liniei ferate înguste cu linia ferată normală între Creţeşti şi Huşi. Pe aceiaşi dată încetează circulaţia trenurilor între cele două localităţi, până la terminarea lucrărilor.

Pentru ca transportul persoanelor, bagajelor, coletelor şi mărfurilor să nu sufere R. A. C. F. R. a organizat un serviciu regulat cu autobuze şi autocamioane proprii în legătură cu toate trenurile dela gara Creţeşti la gara Huşi.

Călătorii sosiţi în gara Creţeşti vor găsi autobuze suficiente pentru transportarea lor la Huşi, eliberându-se în acest scop la cassa de bilete a gării, bilete cu tarif unic pentru persoane de lei 25.— de fiecare persoană şi bilete de bagaje de lei 10 de fiecare unitate întreagă sau începută de 20 kgr. bagaje care întrec greutatea de 20 kg. care este liberă pentru fiecare călător.

Transportul coletelor şi mărfurilor cu autocamioanele C.F.R. între Creţeşti şi Huşi şi invers se va face percepându-se pentru orice fel de mărfuri ce se pot transporta cu autocamionul lei 15.— de fiecare unitate de 100 kg. întreagă sau începută pe lângă costul scrisorii de trăsură.

Orele de plecare ale autobuzelor din Huşi vor fi afişate la gara şi primăria Huşi.

Şedinţa Asociaţiei profesorilor de limba română

Luni, 12 Aprilie, s'a ţinut şedinţa «Asociaţiei profesorilor de limba română din învăţământul secundar» la sediul Cercului Bucureşti.

Au prezidat pe rând d-nii: *I. Nisipeanu*, preşedintele asociaţiei generale a profesorilor secundari din România şi St. Pop, directorul colegiului Sf. Sava.

In urma propunerii d-lui Paul Papadopol, s'a hotărât ca asociaţia să delege câţiva profesori care să conferenţieze la ateneele populare din Bucureşti, de ziua cărţii. Discutându-se nevoia de a se pune la îndemâna tineretului cărţi bune, eftine şi bine editate, în urma propunerii d-lor *Paul Papadopol, C. Gerota* şi *I. Nisipeanu* s'a hotărât ca asociaţia să facă un program de activitate editorială căruia să intre în legătură cu o editură românească. S'a continuat apoi cu discuţia asupra numelui revistei şi asupra articolelor prezentate de d. *Ştefan Pop* şi d-ra *Zoe Verbiceanu*.

Asociaţia şi-a însuşit convocarea prezentată de d. V. Grecu pentru constituirea definitivă a asociaţiei, în congresul dela 16 Mai c. orele 10 dim. cu următoarea ordine de zi: a) Votarea statutelor; b) Alegerea comitetului; c) Discuţii şi hotărâri pentru apărarea limbii româneşti; d) Apariţia revistei asociaţiei; e) Diverse.

Şedinţa viitoare se va ţine Luni, 19 Aprilie c. la orele 18 jum.

Cercetările în cazul „profesorului" perciunat dela liceul „Dimitrie Cantemir" care a aprins ţigara dela candelă

Cahalul intervine pentru muşamalizare...

COMRAT 13. — Evreul Ioschilă Lavociale care — cocoţat datorită unei stupide concepţii de organizare a învăţământului — în demnitatea de „profesor", sfidând sentimentele noastre creştineşti în tot ce au ele mai nobil, — aprinde ţigara de la candelă şi fumează în clasă faţă de elevii cărora trebue să le insufle principii de etică şi morală.

Deşi cazul prezintă o excepţională gravitate, autoritatea şcolară n'a căutat să se sesizeze de criminala atitudine a perciunatului decât în urma reclamaţiilor insistente ale elevilor cu toate că se ştia de mult timp, de toată lumea creştină de aici, că jidanul fumează în clasă.

Numai în urma deselor presiuni din afară dirigintele clasei I-a a fost însărcinat să cerceteze cazul.

Cercetarea, potrivit unui procedeu curios dar în perfectă concordanţă cu vederile kahalului, a fost simplă.

Elevii reclamanţi au fost puşi să dea câte o declaraţie scrisă — cu toate că direcţia liceului avea la îndemână mijloace de investigaţie sigure fără directa intervenţie a şcolarilor — în care să arate clar cele văzute.

Adăugăm că declaraţiile au fost smulse elevilor după ce între timp se crease, în special printre părinţi, o atmosferă defavorabilă acestor nici dar vredalci fii de creştini cari cu riscul de a se vedea urmăriţi de kahal şi şabăsgoimi, s'au postat într'o atitudine hotărîtă de demnitate românească cerând sancţionarea profanatorului.

Iar câţiva elevi au declarat răspicat cele văzute asumându-şi întreaga răspundere.

CAHALUL DICTEAZA MUŞAMALIZAREA

Deşi cercetarea a avut loc aproape două săptămâni în urmă, până în prezent direcţia liceului „D. Cantemir" n'a luat nici o măsură împotriva iiftei perciunate care continuă să-şi exercite nestingherit meseria de „profesor" talmudic alături de respectabilele chelii titulare.

Suntem informaţi că în urma intervenţiei kahalului afacerea se va clasa, iar jidanul va continua să-şi bată joc de credinţa „goimi"-lor.

Dealtfel se şi caută pretexte de a se califica drept neserioase declaraţiile elevilor, invocându-se înălţimea apreciabilă la care se găseşte candela de unde — fiindcă spun şabăsgoimii — ar fi greu să aprinzi ţigara.

Cerem, în consecinţă, înlăturarea intervenţiilor şabăsgoimilor şi sancţionarea drastică a perciunatului prin retragerea dreptului de a călca pragul instituţiei şcolare pe care o pângăreşte şi darea lui în judecată pentru profanarea cultului creştin.

Cerem aceasta cu atât mai răspicat cu cât în fruntea liceului se găseşte vrednicul luptător naţionalist Pr. I. Friptu, care sperăm că nu-şi va ponegri trecutul dârz de luptă în slujba românismului şi frumoasa misiune de preot creştin.

Corep.

Şedinţa festivă dela Camera de industrie şi comerţ din Bucureşti

Odată cu instalarea d-lui M. BERCEANU, ca subsecretar de stat la ministerul de industrie şi comerţ, a ţinut şi Camera de industrie şi comerţ din Bucureşti, o şedinţă festivă, la care a luat parte şi d-sa.

Şedinţa de aseară a fost deschisă de către d. preşedinte PENESCU-KERSCH, care a salutat pe d. M. BERCEANU, în noua d-sale calitate.

D. prof. EMIL BRANCOVICI, reprezentantul Uniunii cerealiştilor, arată că balanţa comercială se prezintă foarte bine, deasemeni recolta de cereale se anunţă bună, încât ar fi cazul de a se mai revizui sistemul devizelor.

Cauzele primordiale ale scumpirii traiului, sunt restricţiunile guvernului, în ceeace priveşte comerţul.

IN NUMELE COMERCIANŢILOR

D. TEMISTOCLE ALEXANDRESCU, a luat cuvântul în numele comercianţilor din Capitală. D-sa arată că ministerul de industrie şi comerţ are datoria de a da concursul şi chiar de a veni în ajutorul comercianţilor şi industriaşilor.

Mai departe, d-sa expune următoarele doleanţe:

1) Desfiinţarea legii speculei; 2) Desfiinţarea comerţului ambulant; 3) Infiinţarea unei Case de ajutoare a negustorilor de toate categoriile; 4) Refacerea creditului; 5) Desfiinţarea barierilor, deoarece negustorii au neajunsuri dela agenţii primăriei; 6) Desfiinţarea târgurilor duminicale, din raza Bucureştilor; 7) Desfiinţarea taxelor, ce se percep în folosul agriculturii; 8) Stabilirea unui nou orar săptămânal, fiindcă cel actual stânjeneşte afacerile comerciale; 9) Taxa pe contracte să fie de 10 la sută, cum s'a stabilit prin noua lege şi nu de 15 la sută, cum percep primăriile sectoarelor de Negru şi Verde; 10) Târgurile oficiale să fie supraveghiate de Camera de comerţ şi industrie; 11) Să nu se mai înfiinţeze o nouă taxă pe produsele de pielărie şi talpă, fiindcă din cauza multiplelor taxe, preţul acestui articol s'a dublat în mai puţin de şase luni; 12) Taxele să se perceapă asupra valorii şi nu greutăţii.

IN NUMELE INDUSTRIAŞILOR

D. Mitică Mociorniţa a luat cuvântul în numele industriaşilor.

D-sa mai întâi arată că înfiinţându-se taxe asupra pielăriei şi talpei, nu se face altceva, decât se încurajează industria surogatelor, a cauciucurilor, cari pe lângă că se găsesc în mâinele străinilor, sunt dăunătoare şi sănătăţii ţăranului.

Apoi, arată cum nici industriaşi, din cauza multiplelor neajunsuri, n'au

Apoi, arată cum nici industriaşii asigurată ziua de mâine.

Cere, ca statul să protejeze produsele naţionale.

Mai departe arată cum taxa advalorem s'a permanentizat, dar nu se percepe 12 la sută, cât s'a stabilit prin lege, ci de cele mai multe ori ajunge până la 36 la sută şi aceasta asupra unor sume imaginare.

D-sa mai cere revizuirea tutulor impozitelor şi taxelor, ce se încasează dela industriaşii de toate categoriile.

CUVANTAREA D-LUI M. BERCEANU

D. M. BERCEANU, subsecretar de stat la industrie şi comerţ, arată că în limita posibilităţilor, doleanţele comercianţilor şi industriaşilor vor fi soluţionate.

«Dar, pe lângă problemele enunţate de dvs. mai sunt şi alte probleme mult mai importante, cum este cea a petrolului. Noi exportăm mari cantităţi de petrol, dar din fondul de rezervă, ceeace este mai îngrijorător, fiindcă dacă vom continua astfel — după ultimile statistici ale experţilor —, peste cel mult zece ani, România care contează în exportul mondial, va fi în situaţia de a importa aşa zisul «aurul negru».

Şedinţa se ridică la orele 9 jumătate seara.

ILIE CIUTESCU

[Reu]nirea patronilor frizeri şi coafori din Capitală

[L]a sediul Central al Uniunii mici[lor] comercianţi, industriaşi şi salariaţi [din ind]ustriei din str. Dr. Felix 80, s'au [într]unit frizerii şi coaforii din Capitală [sub] preşedinţia d-lui Al. Urseanu, [în] şedinţele sindicatului.

La ordinea de zi au fost desbă[tut]e: înfiinţarea oficiului de plasare, [che]stiunea repausului duminical şi [sfin]ţirea drapelului sindicatului.

D. preşedinte AL. URSEANU, la [des]chiderea şedinţei a adus la cu[noş]tinţă înscrierea a unui număr de [...] membri noui în cursul săptămânei [pr]ecedente ţinând a remarca acest [fa]pt în legătură cu progresul sindi[cat]ului în urma intensei activităţi ce [o] desfăşoară de noul comitet. In [ce] priveşte biroul de plasare al ace[stu]i sindicat, d-sa a comunicat că [s'a] obţinut autorizaţia ministerului şi [...] ...iunea înfiinţărei este lucru [...] zile.

In legătură cu aceasta a adus la [cu]noştinţă d-lor membri că s'au ti[păr]it manifeste program şi anunţuri [pen]tru înfiinţarea biroului de plasare care [se] vor lansa tuturor breslaşilor pen[tru] ca pe această cale să se pună la [înde]mâna tuturor în mod rapid ser[vic]iile de prima necesitate de care au [nevo]ie.

D-sa a mai propus a se hotărî [dat]a sfinţirei drapelului cât mai cu[râ]nd posibil pentru că aceasta este [în] legătură cu îndeplinirea multor [for]malităţi şi cu invitaţia multor dem[nita]ri.

D. AL. GRIGORESCU, a adus la [cu]noştinţă dorinţa membrilor de a [con]tribui benevol în scopul suportării cheltuelilor generale în vederea formalităţilor sfinţirei drapelului.

D. EMIL CONSTANTINESCU s'a ocupat de chestiunea repausului duminical, spunând că acesta este punctul de căpetenie care preocupă pe fiecare frizer şi coafor, chestiune care periclitează bunul mers al breslei, aşa încât va fi soluionată cât mai curând.

D. PROFIR, aduce la cunoştinţă că vizitând mai mulţi patroni în scopul de a-i invita personal la organizarea în sindicat, a găsit ca patroni de frizerie, şoferi, cârciumari, etc., străini de meserie şi care impune o imediată intervenţie pentru stârpirea lor.

Şedinţa comisiei interimare a prefecturei jud. Ilfov

Ieri a avut loc şedinţa comisiei interimare a prefecturii jud. Ilfov, sub preşedinţia d-lui Pitişteanu, asistat de d. G. Musceleanu, secretarul general.

Chestiunile care au fost desbătute de consiliul judeţean, fiind trecute în ordinea de zi, au fost aprobate integral, precum urmează:

Pentru întreţinerea şi iluminatul localurilor judecătoriilor din judeţ în număr de opt şi judecătoriei Ocol IV mixt Bucureşti, precum şi pentru întreţinerea localurilor celor zece preturi din judeţ, în care se mai cuprinde iluminatul lor şi cheltuelile respective de cancelarie, consiliul a aprobat acordarea sumelor necesare din bugetul jud. pe exerciţiul 1937-938.

Cuantumul acestor sume se va fixa ulterior. In ce priveşte referatul înaintat de bir. arhitecturei, împreună cu ofertele şi devizul în valoare de 44952 lei s'au aprobat lucrările de amenajarea parcurilor din curţile prefecturei cum şi întreţinerea lor până la 1 Noembrie a. c. Contractul de chirie referitor la imobilul ce serveşte de cancelarie secţiei IX tehnică Săruleşti a fost prelungit cu încă un an. S'a mai aprobat construirea unui pod de stejar peste râul Sabar.

FARMECUL EXCURSIEI
noastre de Sf. Sărbători îl formează plimbarea cu vaporul prin Porţile de Fier-Cazane.

O delegaţie a studenţilor orfani de războiu la ministerul sănătăţii

Eri s'a prezentat conducătorilor Eforiei, o delegaţie a studenţilor orfani de războiu cari locuesc la căminul Eforiei I. O. V.

Studenţii I. O. V. au două cămine universitare: unul de fete, unde locuesc 50 de studente, iar altul care adăposteşte 130 studenţi.

Toţi aceşti studenţi iau masa în căminele în care locuesc, pentru care se plăteşte pe zi 18 lei de persoană. După cum se vede această sumă este insuficientă pentru a se putea hrăni un om într'o zi.

Delegaţia care s'a prezentat eri, a arătat conducătorilor I. O. V. că studenţii nu pot trăi cu această sumă de 18 lei pe zi, dată de conducerea Eforiei.

Peste 250 de studenţi iau masa la cantina facultăţii de litere şi filozofie, unde Eforia plăteşte 26 lei pe zi de student.

Delegaţia a cerut ca şi celor din cămin să li se aplice acelaş regim — mărindu-se astfel raţia cu încă 8 lei de fiecare student.

E bine ca ministerul sănătăţii să satisfacă aceste doleanţe juste a studenţilor orfani de războiu.

ULTIMA ORA

Procese legionare

Concomitent procesului *celor zece* dela Consiliul de Războiu din Bucureşti, se va judeca la Iaşi procesul studenţilor implicaţi în agresiunea contra rectorului Bratu.

Gazetele au fost anunţate că s'a dat ordonanţă de urmărire şi s'a fixat termen de judecată la 24 Aprilie. In acelaş timp, ne parvine ştirea că la Braşov, unde a fost strămutat pentru suspiciune, s'a repartizat la secţia II Tribunal procesul Congresului dela Tg.-Mureş.

Niciodată Justiţia... românească nu s'a bucurat de un respect mai convins ca acela ce-l mărturiseşte generaţia aceasta.

Generaţia cu cel mai mare procent de infractori, cari sunt de o racilitate uimitoare când e vorba să coopereze la opera Justiţiei, în pretoriul Justiţiei, singurul loc unde este ascultată, fără cenzură şi stare de asediu, că nu greşeşte cu nimic *Naţiei*, pe care o simt mai vie şi cărcia se sacrifică mai generos ca niciodată.

S'au mai înscris în apărare:

1. Avocat Nicolae Olteanu, Bucureşti.
2. Ion Diaconescu, Buc.
3. Rudeanu Alexandru, Buc.
4. Gălăşanu Paul, Buc.
5. Părăianu Eugen.
6. Ştefănescu Christache.
7. Ghenea, Bucureşti.
8. Dr. Fuss, avocat din Braşov.

Recursul celor 10 studenţi condamnaţi la Cernăuţi

Recursul studenţilor din Cernăuţi, condamnaţi la câte 3 ani închisoare corecţională, a fost înaintat Consiliului superior de revizie.

Se crede că recursul studenţilor se va judeca în primele zile după Paşte.

Naţional-ţărăniştii zdrobiţi la alegerile comunale d'n jud. Bacău şi Covurlui

La alegerile complimentare ce au avut loc alaltăeri şi eri în jud. Bacău şi Covurlui partidul naţional-ţărănesc a suferit grave înfrângeri.

Astfel în comuna Doftana jud. Bacău lista partidului naţional-creştin *a obţinut 572 voturi, guvernul 330 voturi, iar naţional-ţărăniştii... 100 de voturi.*

Naţional-creştinii au obţinut 3 mandate, iar guvernul 2 mandate.

La alegerile de eri din jud. Covurlui din comuna Cuza-Vodă, guvernul a obţinut 131 voturi, *partidul naţional-creştin 103 voturi*, iar internaţional-ţărăniştii... 34 voturi.

Guvernul obţine 3 mandate şi partidul naţional-creştin 2 mandate.

Şi aci partidul d-lui Mihalache nu obţine *nici un mandat.*

Situaţia Bisericii catolice în Germania

Papa urmăreşte formarea unui front general contra Germaniei

***ROMA, 14 (Rador).** — Ambasadorul Germaniei pe lângă Vatican a remis o notă de răspuns la scrisoarea apostolică, privitoare la situaţia Bisericii Catolice în Germania.*

In scrisoarea apostolică amintită se afirmă că Germania ar fi violat concordatul cu Vaticanul.

In cercurile germane de aici se arată că nota de răspuns a Reichului îşi exprimă surprindere pentru faptul că Papa nu se mărgineşte numai să aducă critici unor chestiuni interne ale Germaniei, dar pare să fi adresat şi un apel opiniei publice mondiale, probabil în scopul de a forma un front general contra Germaniei.

Nota subliniază că în enciclica privitoare la situaţia catolicilor din Mexico nu s'a publicat un apel de acest fel, că Germania pare să măsoare Germania nouă din punctul de vedere democratic-parlamentar, care nu poate fi aplicat faţă de ea, şi că deabia o treime din populaţia Germaniei este de religie catolică.

Afirmaţia conţinută în scrisoarea apostolică, şi anume că s'ar urmări distrugerea Bisericii Catolice în Germania, este respinsă în această notă prin faptul însuşi al încheierii concordatului şi prin concesiunile foarte întinse făcute Bisericii Catolice prin acest tratat.

Nota mai relevă faptul că naţional-socialismul a apărat Reichul de primejdia bolşevică şi că în felul acesta a împiedicat însăşi prăbuşirea Bisericii.

Contribuţiile financiare ale Reichului depăşesc deasemeni cadrul obligaţiilor juridice.

In locul reportajului obişnuit

Cine participă la consfătuirea dela 22 Aprilie

Divirgenţă între d-nii Mareşal Averescu şi Gh. Brătianu

Iniţiativa d-lui Mareşal Averescu, a provocat o deosebită agitaţie în lumea politică. Interesul pe care-l prezintă pentru mulţi din oamenii noştri politici, această consfătuire este evidentă.

In împrejurările de completă desorientare în care se găseşte ţara astăzi, o consfătuire a tuturor foştilor sfetnici ai Coroanei, are importanţa ei.

Dar fie din oportunism, fie din anumite calcule nu şi-au anunţat participarea decât un număr restrâns de foşti înalţi demnitari ai statului.

Astfel suntem în măsură să anunţăm că vor participa sigur, următorii foşti miniştrii: d. prof. Mihail Manoilescu, d. gen. Arthur Văitoianu fost prim ministru, d. Constantin Argetoianu, d. Stelian Popescu directorul «Universului», C. Garoflid, Vladimir Cristi şi toţi foştii miniştri din cabinetele prezidate de d. Mareşal Averscu şi rămaşi în partidul Poporului. Se crede că vor mai veni şi ceilalţi foşti miniştri averescani, cari au părăsit între timp partidul, adică d-nii Dori Popovici şi Serghie Niţă.



D. GH. BRATIANU

PARTICIPA ŞI D. OCTAVIAN GOGA?

Cercurile autorizate ale partidului naţional-creştin, dau ca sigură participarea d-lor Octavian Goga şi Ion Petrovici la consfătuirea convocată de d. Mareşal Averescu.

D. Petre Papacostea a primit din partea d-lui Dinu Brătianu preşedintele partidului naţional-liberal, o comunicare prin care îşi exprimă regretul că nu poate lua parte la consfătuirea de la 22 Aprilie, nefiind în ţară.

Deasemeni şi-au anunţat participarea d-nii: Ionescu-Siseşti, prof V. Vâlcovici şi Vasilescu-Karpen, foşti miniştri, în guvernul prezidat de d. prof. N. Iorga.

Se desminte ştirea că ar fi întocmit un memoriu asupra situaţiei politice, care urma să fie desbătută la această consfătuire.

DIVERGENTA IN FRONTUL CONSTITUŢIONAL?

Se ştie că între d-nii Mareşal Al. Averescu şi Gh. Brătianu, exista o puternică alianţă politică, cu privire la atitudinea pe care trebuia s'o ia cele două partide faţă de toate evenimentele zilei.

Anumite cercuri spun că manifestul partidului de sub preşedinţia d-lui Mareşal, faţă de apropiatele alegeri comunale, cât şi iniţiativa consfătuirei de la 22 Aprilie, au avut darul să răcească raporturile de colaborare perfectă, cari existau până acum.

D. Gh. Brătianu, nu ar fi fost consultat, de către d. Mareşal Averescu, înainte de a se desfăşura cele două iniţiative amintite.

Dealtfel — spun aceleaşi cercuri — paralel cu această răcire în sânul «Frontului Constituţional», s'au produs unele manifestări de simpatie accentuată, între partidul Poporului şi partidul Naţional-Creştin.

D. GHERASI

Francezii de lună nouă

Interesantele destăinuiri ale presei autentic franceze

Cu toate că lucrul ar putea să pară ciudat, dar el e totuşi adevărat: există la Paris şi ziare franceze, adică scrise şi comanditate de francezi exclusiv, fără nici un fel de contribuţiune izraelită.

«L'AMI DU PEUPLE», unul din aceste puţine ziare, a publicat nu de mult, lista tuturor izraeliţilor cari au reuşit să pătrundă în Consiliul de miniştri al marei republici occidentale. Şi lista aceasta e în adevăr impresionantă.

O reproducem şi noi aci:

Preşedenţia consiliului: LEON BLUM.

Cabinetul: M. A. BLUMET, J. MOCH, HEILBRONNER, GRUNEBAUM-BALLIN, HUG, M-me PICARD-MOCH, M-me OSMIN.

Subsecretariatul de stat. Cabinetul: M. MUMBER.

Ministerul de stat al d-lui Chautemps: WEIL, P. RODRIQUES.

Internele: BECHOFF, R. SALOMON, CAHEN-SALVATOR, J.-L. DREYFUS.

Finanţele: WEIL-RAYNAL.

Educaţia naţională: JEAN ZAY, ABRAHAM, HUIFMAN, MOERER, WEHLHOF, M-me A. WEIL, M-me J. CHASKIN.

Economia naţională: J. COHEN-SALVATOR.

Marina: VEIL.

Agricultura: R. LYON, R. KIEFE.

Subsecretariat: R. WEIL.

Munca: J.-F. DREYFUS.

P. T. T.: DIDROKOWSKI, H. GRIMM.

Sănătatea publică: HAZEMANN, A. ROZIER, M-me WUSLER.

Educaţia fizică: ENDLITZ.

Comerţul: HERVE ALPHAND.

Cercetări ştiinţifice: E. WELHOFF.

Invăţământul tehnic: MARCEL LESER, LOUIS GROS.

Lucrări publice: WEIL RABAUD.

Subsecretariat: BLUM-PICARD.

Subsecretariatul externelor: OLIVIER WROMSER.

Comentariile noastre sunt de prisos, cel puţin deocamdată.

Kominternul a condamnat pe Trotzki la moarte

MEXICO, 13. — Deoarece poliţia secretă a statului mexican a luat cunoştinţă de faptul că din Moscova au plecat trei agenţi speciali trimişi de noua conducere a G. P. U.-ului spre a executa pe Trotzki, a luat toate măsurile de prevedere postând în faţa casei lui 33 agenţi din brigada specială.

La fel a fost pusă sub pază şi comisiunea americană pentru apărarea şi reabilitarea lui Trotzki condusă de către profesorul universitar Djon Duie dela universitatea din Columbia.

Venind din Mexico-City, delegaţia a fost primită foarte ostil de comuniştii mexicani.

Datorită acestui spirit procesul pentru reabilitarea lui Trotski şi condamnarea regimului stalinist nu se va mai desbate în public ci în casa lui Trotzki.



Trotzki

Lupta împotriva comunismului

O pastorală către polonezii din Franţa şi Belgia

POZNAN, 14 (Balcan oriente). — Cardinalul Hlond, arhiepiscop de Guesen şi primat al Poloniei, a adresat o pastorală polonezilor din Franţa şi Belgia, care este un adevărat strigăt de alarmă împotriva comunismului.

Inaltul prelat arată că noţiunea de «comunism» nu este compatibilă cu creştinismul. Pastorala a fost pricinuită de propaganda tot mai intensă făcută de comunişti în rândurile lucrătorilor minieri polonezi din Franţa şi Belgia, din rândul cărora, aceştia voiau să recruteze soldaţi pentru armata roşie din Spania.

Luptele din Spania

Atacuri bolşevice respinse

SALAMANCA 14 (Rador). — *Agenţia Havas transmite: Comunicatul oficial al marelui cartier general naţionalist reproduce în linii generale ştirile difuzate la radio de generalul Queipo de Llano.*

Comunicatul arată că pe frontul de Nord, în sectorul diviziei V-a, naţionaliştii au pus pe fugă 3000 guvernamentali cari încercau să dea un atac contra poziţiilor dela Santa Luteria. Inamicul a lăsat pe teren 200 morţi şi o mare cantitate de material de războiu.

In sectorul diviziei VI-a, inamicul a încercat să atace în cursul nopţii poziţiile noastre din trecătoarea Urquiola. Am contra-atacat şi am respins pe adversari, omorând o sută din ei.

Sancta simplicit[...]

Niciodată tragicele cuvinte atribuite lui Huss nu mi-au părut mai juste ca de când citesc comentariile publicate de presa bucureşteană cu privire la acordul italo-jugoslav.

E o sforţare permanentă de a ocoli, de a ascunde, de a oblojí adevărul.

Totuşi realitatea e atât de limpede. Toată lumea a înţeles'o. D-l Tardieu, de pildă, a expus'o foarte clar în penultimul număr din «Gringoire».

Italia şi Jugoslavia încheie repede, fără asistenţa vreunei terţe puteri, o *convenţiune bilaterală* care — derogând dela practica diplomatică adoptată şi dela limbajul uzual după războiu — nici nu pomeneşte măcar de Liga Naţiunilor şi diversele ei paragrafe.

Jugoslavia recunoaşte Imperiul italian aşa cum a făcut Germania şi n'a făcut nici Liga Naţiunilor, nici Franţa.

Ambele ţări îşi făgăduesc una alteia paşnica vecinătate şi neutralitate reciprocă în cazul în care una din ele ar fi în războiu cu o terţă putere.

«Bine, bine» — spun anumiţi domni foarte gravi şi perfect informaţi — «dar Jugoslavia n'a denunţat tratatele ce o legau înainte şi va respecta cu scrupulozitate obligaţiile luate prin ele».

Nu ştiu dacă aceşti domni cunosc ceiace în diplomaţie se numeşte practica *contra asigurărilor*, adică sistemul de a anula printr'un acord inofensiv în aparenţă, în folosul unei puteri, angajamente luate faţă de alte puteri.

Marchizul Visconti Venosta, celebrul diplomat şi ministru de externe al Italiei, spunea într'o zi ambasadorul[...] mille Barrère, [...] cheierea unei [...] menită să gar[...] neutralitatea Ita[...] era legată prin[...] Germania:

«Ai observat [...] n'a fost nici oda[...] mai există încă [...]

Italia n'a intra[...] turi de Germania [...] *tratatul ei şi nu* [...] *tratatul din 188*[...]

Prin urmare [...] cu baliverne [...] *politică crează* [...] *ce versa.*

In speţă, rea[...] următoarea: de [...] în cazul unui [...] lian Jugoslavia [...] tăzi Jugoslavia [...] Un războiu franc[...] nă însă un confl[...] ceho-italo-germa[...] ciocnire europea[...] nu-i de partea [...] mâne neutru.

Şi când ne gân[...] tra asigurare» [...] ţine neutră şi P[...] valoarea militar[...] realizate de Ger[...] nia în 1934 şi de [...] slavia astăzi.

Nu sunt simple [...] lucruri grave ca[...] portul de forţe [...]

Şi de aceste lu[...] bue să ţinem sea[...] zita d-lui Beneş [...] protocolare de [...] bat.

O politică exte[...] duce numai dup[...] după realităţi.

Armata, singura st[...] a Rusiei Sovieti[...]

VARŞOVIA, 14. — *Presa poloneză continuă să se ocupe pe larg de evenimentele ce se întâmplă în culisele statului sovietic.*

De altfel, presa reliefează că Iagoda a fost sacrificat nu pentru «afacerile jidăneşti» pe care le-a făcut, afaceri pe care le face orice «tovarăş» bolşevic, ci pentru că el puternicul de eri era cel mai nimerit «ţap ispăşitor» asupra căruia trebuia să se abată ura şi revolta poporului care nu mai poate suferi foamea şi incorectitudinea şefilor».

Eri a mai fost arestat şi directorul centralei telefonice din Moscova, om de încredere a lui Jagoda, deoarece din ordinul acestuia formase un serviciu de spionaj [...] controla toat[...] le pe care Sta[...] cu şefii com[...]

La percheziţi[...] sit chiar disc[...] erau înregist[...] convorbiri, cu [...] Jagoda tero[...] din Biroul po[...] le reproduce[...] care ei le şt[...] crete.

Prin arestare[...] da şi compro[...] P. U.-ului Stali[...] ză definitiv [...] care rămâne [...] armată a Rusie[...]

ORA[...]

Conferinţa prefec[...] de judeţ

D. Gh. Tătărăscu va face importante de[...]

La conferinţa prefecţilor de judeţe ce va avea loc mâine dimineaţă la ministerul de interne, d. Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri va face importante declaraţiuni.

Cercurile poli[...] cu aprindere [...] acestei conferi[...] rile ce se vor [...] o extremă impo[...] tru o nouă orie[...] litica internă.

Flota naţionalistă nu glumeş[...]

BAYONNE, 14 (Rador). — Agenţia Havas anunţă că crucişetorul naţionalist «Almirante Cervera» a lansat prin telegrafie fără fir un nou avertisment adre[...] merciale străine, ca[...] de coasta Biscay[...] că vor fi confiscate [...]

Olandezi şi francezi [...] pe frontul spaniol

SEVILLA 14 (Rador). — **Agenţia Havsa transmite:**

In comunicarea sa radio difuzată, generalul Queipo de Llano a declarat aseară între altele:

Atacul deslănţuit de guvernamentali între Cuasta de las Perdices şi Cetatea Universitară, sprijinit de tancuri, a fost respins. Deasemeni a fost respins şi un atac dat la Casa de Campo. Am incendiat 4 tancuri şi un tren blindat, care ieşise din gara Madrid îndreptându-se spre Podul Francezilor. La sfârşitul după amiezii, un nou atac a fost deslănţuit la Cuesta de las Perdices. [...] tre batalionaele [...] era compus ex[...] ruşi, cehi şi ola[...] mandat de un [...] colonel olandez, [...] fost ucis. Cadav[...] rămas în liniile [...] Am mai găsit [...] front şi cadavrel[...] pitani francezi, [...] a avut aici 87 [...] derile sale în to[...] trecând de 300 [...]

In cursul [...] noastre din secto[...] ca, am captural [...] de prizonieri. [...] avut peste 200 [...]

ECOURI ŞI POLEMICI

Ministerul educaţiei naţionale aduce la cunoştinţă că prin decizia No. 72092-937 se amână examenul de definitivat al învăţătorilor dela 24 Aprilie 1937 la 25 Mai 1937.

—

Mâine, Joi, ora 6 p.m. are loc în biserica Zlătari (Calea Victoriei) a patra conferinţă din ciclul al 6-lea al revistei de cultură creştină: „Fântâna Darurilor".

D. prof. universitar Ioan Coman va conferenţia despre: Sfântul Origore Teologul, poetul Bisericei.

Intrarea liberă. Loc rezervat 20

—

Vineri 16 Aprilie a. crt. d. general Manolache Const., Inspectorul general al justiţiei militare va conferenţia la Cercul «Ieşenilor» în sala Frontului Negustoresc, calea Victoriei No. 31, despre: «GLORIA TICAULUI».

—

Societatea „Tinerimea Română", aduce la cunoştinţă că anul acesta nu poate înscrie la concursurile sale nici un plus, peste numărul hotărât de elevi şi însoţitori.

Mici excepţiuni se pot face numai pentru cei ce nu vor avea nevoie de casă şi masă.

Inscrierile se închid definitiv la 24 Aprilie.

—

Ministerul eduaţiei naţionale pune în vedere profesorilor de educaţie fizică din învăţământul secundar că sunt obligaţi să activeze în formaţiunile de pregătire premilitară din oraşele respective.

—

Adunarea generală a Asociaţiei scriitorilor şi autorilor militari Români va avea loc în ziua de 17 Aprilie 1937 orele 17,30, în Sala de bibliotecă a Cercului Militar Bucureşti.

La ordinea zilei sunt următoarele chestiuni:

1. Darea de seamă asupra activităţei trecute.
2. Propuneri şi discuţiuni asupra activităţei trecute.
2. Propuneri şi discuţiuni asupra activităţei viitoare.
3. Reapariţia revistei „Lumea Militară Ilustrată".
4. Alegere de noi membri.
5. Discuţiuni asupra eventualei modificări a statutelor.

Aceasta fiind a doua convocare, lucrările Adunărei generale sunt valabile oricare ar fi numărul asociaţilor prezenţi.

—

— Agenţiile de presă din străinătate anunţă că Trotzki s'ar fi declarat gata să se înapoeze în Rusia, în cazul când Stalin ar cere extrădarea sa, spre a-l judeca de faptele de care este învinuit.

—

Direcţiunea învăţământului particular din ministerul educaţiunei naţionale s'a mutat în str. Teodor Aman No. 4

Audienţele în fiecare zi de serviciu, între orele 12 şi 13.20.

—

«Străjerul din cuibul doi», este povestea duioasă a copilului smuls dintre mesteacănii cerbăriei şi ameţit în clocotul Capitalei.

«Străjerul din cuibul doi», este sufletul copiilor noştri.

Scris într'o frumoasă limbă moldovenească.

Lucrarea aceasta se datoreşte d-lui Eugen Ispir.

—

— Se confirmă versiunea că guvernul Reichului va lua atitudine faţă de enciclica papală. In acest scop ministrul Reichului la Vatican va remite o notă în care guvernul din Berlin îşi expune punctul său de vedere.

—

— Eri a fost primit în audienţă de Regele Leopold al Belgiei, d. dr. Schacht preşedintele Băncii Reichului şi ministrul al Economiei Naţionale.

—

— Conferinţa dela Montreux ţine astăzi a treia şedinţă publică. Vor continua discuţiile asupra relaţiunilor franco-egiptene.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ANGHEL SALIGNY. No. 2.

Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE